

**Linköpings
kommun**

Internationella studenter med spetskompetens, en resurs för Linköping?

**- En intervjuundersökning med utomeuropeiska
mastersstudenter**

April 2010

Sandra Carlström

Statistik och utredningar

Innehållsförteckning

Sammanfattning 1

1. Inledning

1.1 Bakgrund - uppdraget	2
1.2 Syfte	2
1.3 Metod	2
1.4 Undersökningsgruppen	2

2. Resultatredovisning

2.1 Anledningar att studera på ett svenskt universitet	3
2.2 Åsikter och upplevelser rörande studierna och Linköpings universitet	3
2.3 Anledningar att komma till Linköping samt förväntningar och upplevelser	5
2.4 Bostadsfrågan	7
2.5 Framtiden - att jobba och bo i Linköping	8
2.6 Finansiering, avgiftsfrågan och möjligheter till ”extraarbeten”	10

3. Diskussion

Vad ligger på en nationell nivå	12
Vad kan man göra i Linköping för att bli en bra studiestad?	12

Bilaga

1.1 Anledningar att studera på ett svenskt universitet	14
1.2 Åsikter om studierna och Linköpings universitet	17
1.3 Anledningar att komma till Linköping samt förväntningar	22
1.4 Åsikter om Linköping	24
1.5 Det sociala livet som student	28
1.6 Bostadsfrågan	32
1.7 Framtiden – att jobba och bo i Linköping	34
1.8 Finansiering	39
1.9 Avgiftsfrågan	40
1.10 Extrajobb	44

Sammanfattning

I föreliggande rapport presenteras resultatet av undersökning av internationella studenter som studerar ett tvåårigt masterprogram vid Linköpings universitet. Undersökningen har beställts av kommunstyrelsen men utvecklades under arbetets gång till ett samarbetsprojekt med Linköpings universitet via universitetets informationsdirektör. Studien syftar till att utvärdera följande:

1. Vad Linköpings kommun kan göra för att locka internationella studenter med spetskompetens att stanna i Linköping.
2. Hur de internationella studenterna har upplevt sin studietid och vistelse i Linköping.

Studien baseras på tjugo djupintervjuer av masterstudenter med utomeuropeisk bakgrund från länderna Iran, Pakistan, Indien, Kina och Bangladesh.

Vidare förs tankar fram i studien om att den kommande studieavgiften kommer att kräva utökad marknadsföring av både Linköpings universitet och Linköping som stad för att bibehålla samma antal internationella studenter som idag. Det framkommer att de internationella studenterna har ett intresse av att stanna i Linköping efter avslutade studier men att man upplever att möjligheterna till arbete är små. Arbetsmöjligheterna i Linköping är av stor betydelse för om framtida studenter kommer att förlägga sina mastersstudier i Linköping över huvudtaget då arbete kommer att krävas för finansiering av studierna. I studien väcks även frågor om vad kommunen kan göra för att skapa möjligheter för de internationella studenterna att ansöka om stipendium eller på alternativ väg delfinansiera sina masterstudier i Linköping.

Svenska språket framkommer som ett hinder för att få anställning och försvårar även de internationella studenternas kontakt med svenskarna och svenska samhället. Några frågor är om utökade kunskaper i svenska språket skulle leda till ökad anställning av internationella studenter i Linköpings kommun? Går Linköpings kommun miste om utvecklingsmöjligheter genom att inte använda de internationella masterstudenterna som en resurs?

I studien framkommer det att Linköping upplevs som en ren, vacker, säker och smidig stad där det är lätt att ta sig fram med buss och cykel. Det framkommer dock att flera önskar ett bredare utbud av fritidsaktiviteter. En fråga är: beror detta på undermålig information på engelska om de aktiviteter som finns i Linköping eller är utbudet de facto ”för smalt” för de internationella studenterna? Studien visar även att de internationella studenterna inte har så omfattande kontakt med svenskar men, att det är något de skulle vilja ha. I studien framkommer också att ett utökat system värdfamiljer och faddrar kan öka integrationen mellan svenskar och internationella studenter, både i universitetsmiljön och i övriga samhället.

Slutsatsen i studien är att Linköpings universitet och stad har varit ett attraktivt mål för utomeuropeiska masterstudenter. Staden har upplevts som vacker med rena gator där man lätt kan ta sig fram med buss och cykel och universitetet har fått överlag fina lovord. Den kommande studieavgiften kan dock komma att medföra att både universitetet och Linköpings kommun måste göra vissa förändringar för att fortsätta locka internationella studenter. Att ta vara på de kunskaper som de internationella studenterna besitter och att integrera dem i det lokala näringslivet kan även vara nyckeln till att få fler att komma hit.

1. Inledning

1.1 Bakgrund – uppdraget

Föreliggande studie är utförd på uppdrag av kommunstyrelsen. Undersökningen utvecklades senare till ett samarbetsprojekt med universitetet genom deras informationsdirektör. I och med detta utökades intervjufrågorna och universitetet kunde bidra med hjälp i urvalsförandet av studenter på mastersprogram.

1.2 Syfte

Syftet med undersökningen är att finna vad de utländska gäststudenterna på masterprogrammen vid Linköpings universitet har för framtidsplaner och på vilket sätt det är möjligt att få studenter med spetskompetens att stanna i Linköping. Ett annat syfte med undersökningen är att ta reda på hur studenterna har upplevt sin vistelse i Linköping och på Linköpings universitet och hur man kan göra Linköping till en attraktivare stad att bo och leva i.

1.3 Metod

Metoden som valts är strategiska intervjuer med internationella masterstudenter vid Linköpings universitet. Urvalet har gjorts för att skapa så stor kulturell spridning som möjligt bland de intervjuade med fokus på utomeuropeiska studenter.

1.4 Undersökningsgruppen

Undersökningsgruppen för denna rapport har bestått av tolv män och åtta kvinnor. Av dessa intervjuade har sex kommit från Iran, fem från Kina, fyra från Indien respektive Pakistan och en från Bangladesh.

2. Resultatredovisning

2.1 Anledningar att studera på ett svenskt universitet

I intervjuerna framkommer att starkt bidragande anledningar för att komma till Sverige var avsaknaden av studieavgifter, en hög internationell ranking samt undervisning på engelska. Andra faktorer som nämns är en förväntan på en hög grad av praktisk inriktning på utbildningen och att svenskarna är ett hjälpsamt och trevligt folk. En del av de intervjuade talar också om tidskrävande och svåra processer för att komma till en del andra länder, t.ex. svårigheter med visum. En man nämner detta som en av orsakerna till att han valde att åka till Sverige istället för USA. Ytterligare en orsak som nämns är den hårda konkurrensen för att komma in på ett topprankat universitet i Indien som fick en annan man att söka sig utanför sitt hemland. Det vanligaste sättet att upptäcka Linköpings universitet som ett attraktivt studiealternativ är genom kontakt med andra studenter av samma nationalitet, vänner, släktingar eller genom hemsidor för utlandsstudier.

De vanligaste orsakerna att komma till ett svenskt universitet kan sammanfattas i följande punkter:

- Avsaknad av studieavgifter.
- En praktisk och interaktiv inriktning på studierna.
- Bra internationell ranking på universitetet.
- Relativt lätt att få visum.
- Undervisning på engelska.
- Hård konkurrens om universitetsplatser på hemmaarenan.
- Personliga kontakter och hemsidor för utlandsstudier.

2.2 Åsikter och upplevelser rörande studierna och Linköpings universitet

Det finns många kontraster i de intervjuades upplevelser av studierna i hemlandet om man jämför med deras upplevelser i Sverige. De flesta anser att standarden på utbildningen är högre i Linköping än i hemlandet med bättre tillgång på material, bättre faciliteter (t.ex. laborationssalar och grupperum) och att man har en bättre relation till professorerna. Flera berättar om de funktionella laborationerna, projekten och presentationerna som förbereder för arbetslivet. En man säger t.ex.:

”Framtiden är praktisk och Sverige är praktiskt inriktat vad gäller universitetsundervisning.”

Det finns en känsla hos flera av de intervjuade att de kunskaper man får kan användas direkt i ett framtida jobb, även om flera också önskar en ännu mer praktisk inriktning. En student pratar om ett projekt där de skulle skapa ett fiktivt softwareföretag som en speciellt givande upplevelse. Hon säger:

”Det var en fantastisk upplevelse, vi lärde oss hur man hanterar team i verkliga livet, det var en simulation av ett riktigt jobb.”

Universitetet får beröm av de intervjuade för de olika examinationsformerna; projekt, seminarier, presentationer och teoretiska prov. I hemlandet har man teoretiska prov som enda examinationsform. En del intervjuade påpekar att i hemlandet resulterar en underkänd tenta i att medelbetyget sänks, här känner de att de har chansen att omtentera utan negativa följder. En känsla som återkommer bland studenterna är att det på Linköpings universitet finns en miljö som *uppmuntrar* till studier snarare än *tvingar* dem på studenterna. Det finns en känsla av att studierna är fokuserade runt varje student i en högre grad än i hemlandet. En student beskriver:

”Jag uppmuntras att visa mina idéer, att vara kreativ.”

En del av de intervjuade uttrycker emellertid att det kan vara svårt att göra en rättvis jämförelse med hemlandet då man studerade ett bachelorprogram där och nu ett masterprogram i Sverige. Tillgången till universitetet dygnet runt och bemötandet från universitetsadministrationen får mycket positiv respons; mail besvaras snabbt och studenterna har en känsla av att de anställda gör sitt allra bästa för att reda ut de problem som uppstår. Flexibilitet vad gäller de kurser man kan välja är ett annat inslag som uppskattas. En kvinna som i sin hemstad har två timmar till universitetet gläds åt hur snabbt och smidigt man tar sig dit. Ett par av de intervjuade framhåller känslan av trygghet och säkerhet som något positivt; både på universitetsområdet och i staden. En kvinna berättar hur hon en gång glömde en plånbok på universitetet och nästa dag återfann den på samma ställe där hon lämnat den. Avsaknaden av en plats att ha bönestunder på blir till ett dagligt problem för majoriteten av pakistanierna anser en intervjuad. Att det finns dåligt med skyltar på engelska påpekas också.

En infallsvinkel som uppkommer hos en del av de intervjuade är vikten av marknadsföring av både universitetet och Sverige för att i större utsträckning locka utländska studenter. En intervjuperson säger;

”Det är viktigt hur du framställer dig själv; det är inte många indier som vet om att det finns masterstudier i Sverige. Amerikanerna skickar representanter från sina universitet som håller presentationer på hotell eller liknande. Inte många känner till Sverige, än mindre Linköping.”

Flera har åsikten att svenskakurserna bör förändras. Man tycker att de kurser som hålls i universitetets regi fokuserar för mycket på det skrivna språket. Detta är inte bra då det är talspråket som man har mest nytta av. Språket känns angeläget då det ses som det största hindret för att hitta ett jobb i Sverige. Att inte kunna svenska, isolerar studenterna till studentlivet. Kommunens kurser har köer och de stämmer inte schemamässigt med övriga studier. En intervjuperson föreslår sommarkurser då masterstudenterna i regel har mer tid över för språkstudier då. Andra idéer är att hålla kommunens svenskakurser på universitetet och att ha dem på eftermiddagarna några gånger i veckan. Det engelska ordet *convenient* används ofta för att beskriva universitetet.

De vanligaste åsikterna om Linköpings universitet kan sammanfattas i följande punkter:

- Standarden på utbildningen är högre i Linköping än i hemlandet.
- Bra lokaler och administration samt varierade examinationsformer.
- Praktisk inriktning på de tekniska studierna, vissa önskar mer av detta.
- En miljö som uppmuntrar till studier snarare än tvingar.
- Man borde satsa på mer marknadsföring av universitetet till internationella studenter.
- Man borde utöka och hitta bättre tider för kurserna i svenska samt fokusera mer på det talade språket.

2.3 Anledningar att komma till Linköping samt förväntningar och upplevelser

De flesta av de intervjuade har haft familj och vänner i hemlandet och i Sverige som sin främsta informationskälla då de har skapat sig en bild av Linköping innan ankomsten. Internet har också använts i stor utsträckning. Många trodde att det skulle vara mer aktivitet och människor i Linköping än det visade sig vara. En intervjuad hade en släkting som beskrev Linköping som ett "landsbygdsområde". Några hade fått information om svenskarna som folk och hade fått en positiv bild; vänliga och hjälpsamma människor.

Att valet föll på Linköping var i ett flertal fall på grund av anhöriga eller vänner som studerar eller har studerat i Linköping då man talade väl om sina upplevelser här. Linköping verkar också ha en fördel gentemot andra större städer i Sverige där det är svårare att hitta boende. En kvinna berättar att hon först hade antagits till Stockholm men sedan valde att komma hit när hon inte kunde hitta boende på andra orter. Det finns heller inget rasistiskt beteende i Linköping. Människor är öppna för utlänningar, så är det inte överallt. En man menar att detta är ett problem i länder som Tyskland och Frankrike.

En av de mest negativa aspekterna i Linköping och resten av Sverige anses av många av de intervjuade vara vädret; det är kallt, mörkt och snöigt. Många reagerar också på de i deras tycke korta öppettiderna i butiker och affärer. Några saker som genomgående saknas är maten, folklivet och klimatet från hemlandet.

Flera av de intervjuade tycker att Linköping är en ren, vacker och bekväm stad där det är nära till allt, man kan cykla och bussarna kommer i tid. Elektriciteten och vattnet fungerar alltid påpekar några av de intervjuade. För flera är staden "för liten"; det är för lite liv och rörelse i jämförelse med deras hemländer. Ett större utbud av aktiviteter för studenter; nattliv, restauranger, sportcenter skulle ge staden mer liv tycker några studenter. Allt är dyrt här säger flera men en del konstaterar samtidigt att det är billigare i Linköping än i Stockholm. En kvinna tycker det är dåligt att många av de olika informationsbroschyrer som finns inte finns på engelska. Skyltar på engelska med mer information om vad som finns att göra i Linköping önskas även.

En vanlig uppfattning är att svenskarna är svåra att komma i kontakt med, många uttrycker det som att det tycks finnas ett *motstånd* mot att umgås med internationella studenter. Svenskarna uppfattas av många som både *likgiltiga*, *avlägsna*, *hjälpssamma* men samtidigt *trevliga*. De svarar artigt på tilltal men verkar inte vilja ha en djupare kontakt.

Flera av de intervjuade pekar ut undantaget då svenskarna har druckit alkohol; då blir de väldigt sociala, t.o.m. för sociala anser en student. Det finns inte mycket interaktioner mellan de svenska studenterna och de utländska.

Även de internationella studenterna är uppdelade; man umgås mestadels med sina egna landsmän. En intervjuad hävdar att det skulle vara bättre för studierna att umgås mer över landsgränserna, studenterna skulle få nya sätt att se på det man studerar. Språket sätter gränser för umgänge med svenskar; för även om studenterna talar mycket god engelska vill de helst prata svenska. Bristen på svenskar i masterprogrammen och att det inte finns någon gemensam plattform för studenterna att mötas beskrivs som två huvudanledningar till segregationen. En kvinna konstaterar att de aktiviteter som kårerna ordnar inte är för alla; i hennes hemland är t.ex. alkohol något som inte är kulturellt accepterat, berättar hon. Då det serveras alkohol på många aktiviteter stängs en del studenter på det sättet ute från dessa. Man behöver aktiviteter som samlar både svenskar och masterstudenter från olika länder; projekt med multikulturell spridning är något en man ger som förslag för ökad integration. Kontakter med handledare och mentorer beskrivs mestadels som positivt, uppstår det problem jobbar alla bäst de kan för att lösa det. Man uppskattar svenskars vilja att hjälpa till om det behövs, i affärer och liknande, svenskarna försöker förklara på engelska även när de inte är bra på det.

De svenska värdfamiljerna beskrivs i positiva ordlag av de studenter som har en. Genom dem får de en större inblick i den svenska kulturen, får träffa svenskar etc. Vissa studenter påpekar att det kanske är de själva som måste anpassa sig. Många vill ha större kontakt med svenskar, för att byta tankar om kulturer och idéer. En kvinna säger så här om svenskarna:

”Svenskar är dock rättframma och säger som det är. Kanske kan det låta hårt att vara rak men det är bättre så. Om man ber dem om något och de säger ja kommer de utföra uppgiften. Det skulle de kanske inte göra i mitt hemland.”

Å andra sidan tar sig folk från hennes hemland alltid tid för varandra även om de egentligen inte har någon tid.

Några studenter har dock fått kontakt med svenskar; en kvinna och hennes svenska korridorsskamrater bjuder varandra på fester. En kvinna påpekar att även om många klagar på svenskarnas osociala attityd så ser hon det inte på det viset; de är annorlunda och behöver någon som tar initiativet till en relation. Trots svenskarnas avvaktande reserverade hållning har många studenter en mycket positiv social upplevelse här. En del pratar om friheten att skriva och uttrycka sig som man vill som det allra viktigaste. Universitetet uppmuntrar studenterna att uppleva andra delar av samhället, d v s att man får sociala upplevelser även utanför studierna. En man konstaterar att i hans hemland känns det inte som man har någon social upplevelse och livserfarenhet efter studierna. Ett par studenter pratar om att man vill ha mer valmöjligheter i det sociala livet.

En man ser jämlikheten som något mycket positivt här; svenska kvinnor har mycket mer frihet än kvinnor i vissa av intervjuländer. I en mans hemland kan män bosätta sig var som helst under studietiden medan kvinnorna oftast stannar hos familjen eller bor på universitetspensionaten.

Fördelar, nackdelar och förslag till förändring kan sammanfattas i följande punkter:

Fördelar med Linköping

- Svenskar är rättframma, hjälpsamma och trevliga men företrädesvis på ett ytligt plan.
- Det finns inget "rasistisk beteende".
- Det är lättare att hitta boende än i större svenska städer.
- Staden är ren och vacker.
- Elektricitet, vatten och internet fungerar alltid.
- Det råder jämlikhet mellan könen.
- Man anordnar med värdfamiljer.
- Friheten att framföra sin åsikt i tal och skrift.
- Atmosfär som uppmanar studenterna att se andra delar av samhället än studiemiljön.
- Systemet för att ansöka om bostad är smidigt.
- Rummen i studentkorridorerna är möblerade.

Nackdelar med Linköping

- Svenskarna är svåra att komma i kontakt med, man är avvaktande mot att umgås med internationella studenter.
- Språket sätter gränser för umgänge med svenskar.
- Vädret är kallt, mörkt och snöigt.
- Staden är för liten, för lite liv och rörelse.
- Allt är dyrt här.
- Alkohol gör svenskarna lite påträngande.
- Alkoholkonsumtion hindrar studenter som kommer från kulturer där alkohol inte förekommer att delta i vissa studentaktiviteter.

Vad man saknar är således

- Ett större utbud av aktiviteter för studenter; nattliv, restauranger, sportcenter etc.
- En plattform där svenska och internationella studenter träffas och umgås.
- Informationsbroschyrer och skyltar på engelska.
- Information om:
 - var man kan köpa mat från hemlandet.
 - bostadssystemet med köpoäng och hur det används.
 - vilka aktiviteter som finns både på universitetet och i staden
- Tillräckligt med bostäder första studietiden, universitetet borde bistå med boende.

2.4 Bostadsfrågan

De studenter som intervjuats har olika erfarenhet av bostadsfrågan. De flesta har hittat sitt boende antingen genom att rådfråga äldre studenter som redan går på Linköpings universitet eller via internet och ofta då genom LiU:s hemsida. Ungefär hälften av de

intervjuade delar lägenhet med en annan student och övriga bor i studentkorridor. En majoritet upplever att det överlag är svårt att hitta boende i början av terminerna, även om de själva inte hade problem vet de andra som haft det. Man poängterar att de flesta inte känner till systemet med köpoäng. Systemet får dock beröm för att vara avancerat och smidigt, man kan ordna bostad från hemlandet. Någon ger en idé om att universitetet skulle kunna bistå med boende den första tiden.

Studenterna tycker att korridorerna är ett bra sätt att umgås och träffa människor från andra länder men att det inte alltid är tillräckligt städat. En man framhåller att det är bra att rummet är möblerat. En annan man säger också att det är relativt lätt för internationella studenter att hitta boende i Linköping. Det är lättare att hitta boende här än i t.ex. Stockholm och Göteborg. Några få har ordnat boende genom annat företag än Studentbostäder. En man tror att den kommande studieavgiften kommer att lösa alla bostadsproblem, då färre studenter kommer att komma till Sverige.

Då det gäller bostadsfrågan framförs således:

- Äldre studenter hjälper yngre att hitta boende.
- Systemet för att ansöka om bostad är smidigt men alla vet inte om att det finns.
- Universitetet borde bistå med boende första tiden.
- Det är positivt att rummen i studentkorridorerna är möblerade.

2.5 Framtiden - att jobba och bo i Linköping

Många kan tänka sig att stanna under några år i Linköping, liksom övriga Sverige, om de får ett bra erbjudande, antingen vad gäller jobb eller doktorandposition. Flera föredrar till och med att stanna i Sverige, speciellt Linköping, eftersom det är en plats man redan känner till. Men bristen på stora företag, språkbarriärer, bristen på svenska kontakter och den upplevt lilla chansen till att få jobb, gör att många kommer söka sig till andra länder. En man resonerar att det är angeläget att hitta en doktorandplats i ett land där jobbchanserna är större. Den ekonomiska krisen tas upp av en del som en bidragande faktor till viss skepsis.

Staden är liten och bristen på aktivitet, rörelse, och folkliv är andra bidragande faktorer att inte vilja stanna, speciellt för studenter från storstadsregioner. En man säger;

”Det finns två vägar i livet; jobbet och den privata. Jobbdelen kan bli tillfredställd här men inte den privata.”

En del vill till Stockholm, delvis på grund av att det finns mer företag och delvis för att det finns mer aktivitet och rörelse där. Flera upplever att många av deras studiekamrater har samma uppfattning som de har, andra att åsikterna varierar mycket. De allra flesta vill åka tillbaka till sina hemländer efter ett par år; familj och vänner finns där samt att man ofta saknar kulturen och maten. Ett par studenter förklarar att det anses mycket omoraliskt att inte återvända till familjen och att de starka familjebanden ofta blir en orsak till att åka hem. En man säger samma sak; att man är mycket fäst vid sina föräldrar i hans hemland.

Han säger dock att saker förändras väldigt snabbt i nu, för inte mer än trettio-fyrtio år sedan bestod en familj av 40-50 individer, den siffran har krympt sedan dess.

Länder som USA, Storbritannien, Australien och Kanada lockar, mycket p.g.a. bättre arbetsmöjligheter (både heltid- och deltidjobb) men också på grund av högt rankade universitet, avsaknaden av språkliga hinder och många stora företag. Tyskland är ett land i Europa som anses ha goda arbetsmöjligheter på grund av den stora industrin. En del av de intervjuade har inte kommit så långt i masterutbildningen att de ännu skapat sig en uppfattning om vad de vill göra i framtiden. Den bättre lönesituationen i Sverige som ett argument för att stanna kvar och jobba säger en man. En kvinna som fått PhD-plats säger att om hon får svenska kontakter där skulle hon vara mer angelägen att stanna. Landets attityd till de internationella studenterna förvånar en del och en kvinna säger följande:

”Det är underligt att regeringen spenderar så mycket pengar på internationella studenter och sen inte försöker locka dem att stanna.”

Hon får intrycket av att andra länder som Kanada och Australien ser utbildade människor som en investering. En man delar hennes åsikt med att framhålla att han känner sig ”provocerad” av känslan att det inte finns någon plan från samhällets sida för dem att stanna här. Han förväntade sig mer besök på företag som Volvo och Siemens men det har inte blivit något så här långt. Känslan han beskriver delas av många; man vill skaffa ett jobb här men känner en hopplöshet inför att hitta något. Och *universitetets brist på engagemang* i denna fråga bidrar till den känslan. Det finns inte någon *rekryteringsprocess* för att aktivt försöka hjälpa studenterna att hitta jobb. Han säger:

”Man ser inte de utländska studenterna som framtida anställda i landet.”

Många har jobbat innan de påbörjade studierna och kan ta med arbetslivserfarenhet från sina länder utöver kunskaperna från masterprogrammet till arbetsplatser i Sverige konstaterar ytterligare en intervjuad. En intervjuad säger att studenter med en partner tenderar att vilja stanna i större utsträckning än singlar. Att andra länder är billigare att leva i är en annan anledning att man väljer bort Sverige.

Ett par stycken pratar om att det är en smal marknad för deras områden och att detta ökar känslan av att man inte kommer att få arbete här. Vissa ämnen är å andra sidan enklare än andra när det gäller arbetsmöjligheter; software programming är ett sådant ämne säger en man. En man pratar om vikten av att hitta jobb då konkurrensen är stor i hemlandet och praktisk erfarenhet är ett måste för att hitta något.

Hinder för att stanna i Linköping är:

- Den upplevt lilla chansen att få jobb efter avslutade studier.
- En upplevd brist på stora företag.
- Länder som USA, Australien, Storbritannien och Kanada upplevs ha bättre arbetsmöjligheter på grund av större industrier.
- Språkbarriärer som försämrar arbetsmöjligheter.
- Brist på svenska kontakter.
- Liten stad med för lite aktiviteter, rörelse och folkliv.
- Saknad av familj, vänner, mat och kultur från hemlandet.

2.6 Finansiering, avgiftsfrågan och möjligheter till ”extrajobben”

Hälften finansierar sina studier genom sin familj, en något mindre grupp finansierar studierna med hjälp av familjen samt sparade pengar, ett par sköter finansieringen helt själva och en får stipendium av sin regering.

Avsaknaden av studieavgift beskrivs av en klar majoritet som en av de starkast bidragande anledningarna till att de valde att studera i Sverige. En knapp majoritet av de intervjuade säger att de hade valt att komma till ett annat land om Sverige hade haft en studieavgift när de ansökte. Några av de intervjuade hade kommit hit i alla fall och några hade kommit men det hade tagit längre tid. Anledningarna att inte komma är att andra länder som också har studieavgifter erbjuder fler möjligheter. USA, Kanada, Storbritannien är länder som alla erbjuder chanser till extrajobb vid sidan av studierna. En man framhåller detta speciellt;

”Faktum är, att möjlighet till extrajobb under studietiden är långt viktigare än själva studieavgifterna.”

Med ett extrajobb kan studieavgiften betalas av medan man studerar, i Sverige finns inte några sådana möjligheter anser många av de intervjuade. Annat som inte ligger till Sveriges favör är chanserna till att få arbete efter studierna. Med en studieavgift tar man sådana aspekter i beaktning i större utsträckning. En kvinna berättar att då hon hade ett fast jobb var hon tvungen att noggrannare väga för- och nackdelar med att fortsätta studera. Att det inte fanns avgifter i Sverige gjorde det värt för henne att läsa ett masterprogram. Tyskland introducerade avgifter men folk kommer ändå på grund av de goda jobbmöjligheterna och Storbritannien har ett ”Highly Skilled Immigrant Program” där studenter som klarar sig bra i studierna har god chans att få arbetstillstånd efteråt, påpekar en student. Sverige är dyrt, vilket gör det svårt att vara beroende av föräldrar både vad gäller livsomskostnader och studieavgifter, framhåller en intervjuad. Utökade stipendier framhålls som ett alternativ till att betala av studieavgifterna. En man tycker att det är bättre med avgifter så att studietiden inte blir en semester, han är dock den enda av de intervjuade som framhåller denna synvinkel. Avgiftens storlek spelar roll, en del kan tänka sig att betala 20 000-25 000 kronor per termin. De som uttalat sig gör det dock med facit i handen, de väger sina studieerfarenheter mot viljan att betala. En del framhåller svårigheterna i att uttala sig om en sådan hypotetisk situation.

En man känner att mycket kan bli bättre här, även om man klarar språket krävs många öppningar för att få jobb. En säger att det är svårt att skapa sig en bild av vilka företag som finns, var man kan leta jobb och var man får kontakt med folk inom industrin och branschen, både i Linköping och i övriga Sverige. Industrin i landet blir viktigare när det finns en avgift. Attityden hos folket spelar också roll säger en intervjuad kvinna. Språket likaså. En man säger att om andra länder talar engelska skulle han överväga att åka dit istället. En kvinna påpekar att svenskar inte känner att de måste göra reklam för sig själva men det måste de. Hennes hemland är en stor marknad och fler invånare där kan resa nu säger hon, det vore ett lönsamt tillskott till ekonomin att gå in mer i internationellt stora marknader.

Ungefär hälften av de intervjuade har haft funderingar på eller ansökte om ett extrajobb. En av de intervjuade har varit framgångsrik med ett sådant jobb och några andra känner andra studenter som fått jobb. Några har prioriterat bort extrajobb på grund av studierna,

de har ansett att de har mycket att göra ändå. En kvinna framhåller att extrajobben som finns dessutom är *mycket jobb för lite pengar* och fokuserar då hellre på studierna. En annan kvinna sökte sommarjobb på Spectra och skrev i ansökan att hon var internationell student och fick svaret på svenska. De jobb som finns att få är tidnings- och reklamutdelning, McDonalds, restaurangjobb etc. De studenter som söker extrajobb är redo att göra vilken typ av jobb som helst. En man konstaterar att han inte vill att hans föräldrar ska spendera pengar på honom varje månad; det är dags för honom att leverera nu säger han.

Avgiftsfrågan är beroende av.

- Möjligheterna att kunna ha ett extraarbete vid sidan av studierna.
- Chansen att få anställning efter avslutade studier.
- Möjligheterna till att söka olika stipendium.
- Flera kan tänka sig att betala mellan 20 000-25 000 kr per termin med facit i handen, dvs. att man är nöjd, men att avgiften skulle kunna fått dem att välja ett annat alternativ.

3 Diskussion

Vad ligger på en nationell nivå?

Det framkommer i intervjuerna att det inte är studieavgifterna enskilt som gör Sverige till ett mindre attraktivt alternativ, låga utsikter till arbete under och efter studierna samt med en högre livskostnad är andra bidragande faktorer. Så frågan kan ställas: vilka konsekvenser kommer beslutet om att införa studiemedelsavgifter att få för rörlighet av studenter och för Linköping som ”internationell studentstad”. I studien svarar några att 20 000-25 000 kronor kan man tänka sig att betala för studierna per termin. En fråga är emellertid: en avgift utestänger studenter i allmänhet, men mer studenter från ekonomiskt svaga miljöer, i synnerhet studenter från de utomeuropeiska länder som är starkast representerade på mastersprogrammen vid Linköpings universitet. Kina och Indien i synnerhet är stora marknader och kontakter med unga studenter är positivt för Linköping. En fråga är om Linköping missar många sådana kontakt- och utvecklingsmöjligheter i och med en studentavgift.

Vad kan man göra i Linköping för att bli en bra studiestad?

I föreliggande studie framkommer en rad synpunkter på och upplevelser av Linköping som studiestad, en plats att leva och bo på samt sociala relationer här.

Det framkommer även i studien att Linköpings kommun och Linköpings universitet är dåliga på att marknadsföra sig som en arena att studera och arbeta i. Att förbättra marknadsföringen kan enligt studien ses som en nödvändighet om det finns ett intresse av en fortsatt inströmning av utomeuropeiska studenter i den kvantitet man har idag. En fråga är alltså: Hur kan man från universitet och kommun förbättra marknadsföringen?

Studien visar att det finns en segregation mellan delvis internationella och svenska studenter och delvis mellan internationella studenter och svenska samhället. En fråga man kan ställa är: påverkar bristen på integration med svenska studenter och svenska samhället att Linköping blir mindre attraktiv som studiestad? Det framkommer att det finns en utbredd vilja hos flera av de intervjuade att skapa kontakter med svenskar och svenska samhället. Man saknar dock en plattform där de internationella studenterna får kontakt med svenska studenter. Ett utvecklat faddersystem, att anordna svenska värdfamiljer till de internationella studenterna i en större utsträckning och liknande kan användas som verktyg för en ökad integration.

Då det framkommer att studenterna anser att det finns för lite aktiviteter kan frågan ställas om det är relativt till deras hemstäder eller om det är en brist på information? Samma fråga återkommer när det gäller känslan av att chansen till att få anställning i Linköping är mycket liten. Flera av de intervjuade påpekar att man har väldigt lite information om hur det lokala näringslivet ser ut. En studentmessa liknande *Kalasmottagningen*¹ skulle kunna anordnas för de internationella studenterna för att ge dem en mer realistisk bild av arbetsmarknaden.

¹ Kalasmottagningen är en studentmessa som anordnas varje år av Linköpings universitet där representanter från den lokala arbetsmarknaden finns på plats för att ge information.

Finns det en ambition att flera studenter skall trivas och kanske stanna kvar i Linköping är följande punkter exempel på frågor som kan diskuteras:

- Är det möjligt att i större utsträckning erbjuda doktorandplats eller annan tjänst på universitetet?
- Hur kan kommunen agera för att förbättra kontakter mellan studenter och arbetsliv (privat och offentlig sektor)?
- Finns det möjlighet att utvidga språkkurserna i svenska med fler platser genom t.ex. kvälls- och sommarkurser?
- Kan universitetet förändra sina kurser i svenska med utökad fokus på det talade språket?
- Hur kan universitetet arbeta för att skapa en social plattform där svenska och internationella studenter träffas?
- Kan kommunen göra något för att integrera de internationella studenterna mer i det svenska samhället?
- Är det möjligt att i större utsträckning hjälpa nyanlända studenter att ordna boende?
- Kan Linköpings kommun distribuera mer information på engelska om aktiviteter som arrangeras i kommunen?

Bilaga

1.1 Anledningar att studera på ett svenskt universitet

IP 1: Intervjuperson 1 valde att studera i Sverige på grund av den rätt så höga kvaliteten på studierna samt universitet. Det var svårt för par att få visa. Svårt att bli antagen för både honom själv och hans partner till samma land, ofta blev bara en av dem antagen när de ansökte. Då båda kunde komma hit bidrog detta också till att han valde Sverige. En annan anledning var Communications Electronics; han kunde inte hitta ett liknande masterprogram i Sverige eller i Europa, många av hans studiekamrater på programmet tycker som han och är speciellt intresserade av RF Electronics (detta är det enda masterprogrammet som behandlar detta). Han fick en plan över studierna från universitetet när han blivit antagen, såg att programmet innehöll och dess mål att det var exakt det han ville läsa då han började läsa sitt bachelorprogram i sitt hemland. Han förväntar sig bara att följa kurserna då de är perfekt ändamålsenliga för honom. Han känner nu att hans förväntningar på sin vistelse här har blivit fullständigt tillfredställda, överlag är det bra.

IP 2: Anledningen till att intervjuperson 2 valde att studera i Sverige var den bra undervisningen på engelska, att det inte var någon studieavgift samt att landet är vackert. Anledningen till att valet föll på Linköpings universitet var att det såg ut att vara ett bra program som innehöll det han ville ha. Han hade en förväntan om att få tillägna sig mycket kunskap, göra projekt och att universitetet skulle ha samarbete med olika företag. Han tycker inte att hans förväntningar har blivit uppfyllda till fullo; den mesta tiden så har undervisningen taget rum i föreläsningssalarna och det har inte varit något riktigt samarbete med företagen.

IP 3: Han valde att studera i Sverige för att det är ett multikulturellt land med ett lugnt folk. Programmen är forskningsinriktade och mer praktiska, det finns bra lärare, faciliteter och laborationer. Det är en bra studiemiljö, vilket är huvudanledning till att han valde att komma hit. Hans första och andrahandsval var Stockholm och Göteborg men han blev inte antagen där på grund av sin sena anmälan. Han hörde om Linköpings universitet från släktingar och vänner här och trodde att det kunde vara en bra upplevelse.

IP 4: Han valde Sverige för att universitetet är bra, det är ett säkert ställe och det var inga studieavgifter. Linköping var hans andrahandsval efter Chalmers. Han hörde talas om Linköpings universitet genom en äldre student som studerar här i Linköping. Han hoppades att han skulle lära sig mycket, nya tekniker inom hans utbildningsområde.

IP 5: Att studierna var avgiftsfria var en viktig anledning till att hon valde Sverige. Hon ansökte till fyra platser och blev antagen till två; Linköping som förstahandsval och Uppsala som andrahandsval. Genom universitetets hemsida som hon hittade på internet läste hon om programmet. Hon hade dessutom vänner i Göteborg som hon frågade om åsikter.

IP 6: Han valde Sverige på grund av kursen, den hade ett bra innehåll och matchade det jobb han hade i Indien (han tog ett jobb efter avslutade bachelorstudier). Han ansökte till tre universitet här, Linköping var hans förstahandsval. En äldre student som gick på ett annat masterprogram lovordade universitet. Linköpings universitet har också ett bra betyg

i *QS World University Ranking* beträffande tekniska universitet. Hans förväntningar var baserade på kursinnehållet; han trodde kurserna skulle vara interaktiva och mycket praktiskt inriktade. Hans förväntningar har mestadels blivit uppfyllda.

IP 7: De svenska universiteten har bra betyg och Linköping är bra för forskare. Det tar mycket tid att få komma till USA, så även om han har familj där så kom han till Sverige då han ej ville slösa tid. En äldre vän från hans hemland studerar i Linköping och det blev hans anledning att komma till Linköping. Han såg på internet att universitetet hade en bra internationell ranking. Hans förstahandsval var Karolinska institutet, sedan Uppsala och sen Linköping. Han är här för att bli bättre på forskning som kan bli användbart i framtiden. Han trodde att det skulle vara ett multidisciplinärt program. Det är svårt att veta exakt om hans förhoppningar besannats, men han känner att många har gjort det hittills.

IP 8: Det första som fick henne att välja Sverige var avsaknaden av studieavgifter; då det inte finns på många ställen. Och kvaliteten på universitetet var god. Hon valde Linköping som förstahandsval, sedan Uppsala. Hon läste programbeskrivningen och såg att det var mycket språk och hon kände att hon hade många val i Linköping. Hon hittade programmet på en hemsida för utlandsstudier som länkade till Linköpings universitets hemsida. Hon förväntade sig att läsa språk som spanska, franska och svenska. Hon har problem med att kunna läsa franska, kurserna är anpassade för svenska studenter som vill åka utomlands inom studierna. Hon hoppas kunna lära sig basteorier, få en god bakgrund och kanske doktorera.

IP 9: Han arbetade i tre år efter att ha avslutat sitt bachelorprogram i sitt hemland och tyckte inte han arbetade med det han hade studerat. Den största anledningen att komma hit var att konkurrensen som finns i hans hemland för att komma in på masterprogrammen är mycket hård. De har en antagningsexamen. Tyskland och Frankrike har lagt till studieavgifter. I Sverige kan man dessutom söka till alla universiteten på en gång samt att det inte finns någon studieavgift. De gratis studierna har varit den viktigaste aspekten av alla för honom då han inte hade haft råd annars. Han hittade universitet på internet och läste några bra recensioner om universitetet av några studenter och sökte sedan till två program; ett här och ett i Stockholm och Lund.

IP 10: Han ansökte till KTH och Linköping. Ett par vänner kom hit tidigare så han hörde om Linköpings universitet från dem, han trodde att det inte skulle vara hektiskt här men det var det.

IP 11: Linköpings universitet rankar väldigt högt bland universiteten i Europa. Han ansökte till Chalmers först och hade Linköping som andrahandsval. Programmet är bra i Sverige i jämförelse med Europa, det passade hans bakgrund. Han övervägde inte andra länder i Europa, Sverige anses ligga i topp angående det här programmet. Han fick höra talas om Linköpings universitet via en vän som studerar vid Chalmers universitet. Han hittade Communications Electronics, diskuterade med sin vän på Chalmers och ansökte sedan. Den högste ansvarige vid hans universitet i Pakistan rekommenderade också linjen.

IP 12: Hon jobbade i sitt hemland i tre och ett halvt år efter avslutade studier och tyckte det skulle vara bra för karriären att studera en master. En vän studerade här och tyckte hon skulle göra detsamma (den studenten fick i sin tur universitetet rekommenderat av en annan student). Hon ansökte till Stockholm och Linköping och valde att åka till Stockholm (när hon antogs till båda universiteten) men hon stannade bara några dagar på

grund av problem med boendet. Först hade hon bara antagits till enskilda kurser men senare blev hon antagen till ett masterprogram. När hon jobbade tänkte hon att hon skulle kunna bli projektledare om hon tog några managementkurser. Managementkurserna visade sig vara något annat än vad hon trodde men hon är ändå nöjd med vad hon fått.

IP 13: Hon har släktingar i Sverige, en kusin som studerar här, som hon kunde fråga om situationen här. Hon trodde det var ett bra ställe att studera på och att det skulle bli lättare att komma till Kanada efter att ha varit här; de har bra universitet där säger hon. Hon ansökte till Lund, Uppsala, Göteborg och Linköping och blev antagen till Göteborg och Linköping. I Göteborg fokuserar de mer på lingvistik, det lät som om programmet i Linköping skulle passa henne bättre. Hon väntade sig striktare studier här och med mer press. Men det är fritt, hon kan njuta av studierna.

IP 14: Han valde Sverige för att det här masterprogrammet ligger nära det han studerade i sitt hemland. Hans agentur ansökte åt honom; till KTH och Linköping. Han vet inte riktigt hur det hela fungerade då agenturen skötte allt åt honom. Han hade inga kontakter innan han kom hit och han tänkte inte speciellt mycket på hur det skulle vara att komma hit heller. Han ville uppleva det svenska utbildningssystemet då han trodde det skulle bli bra. Han tycker det är bra här då det är tyst och bra för studier.

IP 15: Det hon läste i sitt hemland var mer åt det tekniska hållet, här är det mer inriktat mot management. Hon har en vän som studerar här som berättade för henne att standarden och utbildningssättet är bra samt att det inte finns något rasistiskt beteende. I Frankrike och Tyskland finns problem med det. Hon ansökte till Uppsala, Linköping och Göteborg och Linköping var hennes förstahandsval. Målet med studierna var att lägga till managementkunskaper då hon kände att hon saknade det, till hennes tekniska kunskap. Hon ville skapa balans. Det är en bra ordning; att först lära sig den tekniska biten och sedan gå över till management.

IP 16: Han kom hit för att undervisningen var på engelska och gratis. Han hörde om människorna, att de var respektfulla, vilket han tycker är sant. Han ansökte till Linköping som förstahandsval och därefter Chalmers och Borås. Han övervägde inga andra länder. Han har släktingar i Stockholm och Borås samt andra länder i Europa. Förväntningarna låg runt studierna, han ville göra "värdefulla efterforskningar". Hans förväntningar är inte uppfyllda. Han hade förväntat sig att besöka företag genom studierna.

IP 17: Hon hade inte funderat på Sverige förut, av en slump mötte hon vänner som just kom tillbaka hem från Sverige. De sa att undervisningen var på engelska, hade bra professorer och ingen studieavgift. Hon kom i kontakt med andra studenter från sitt eget hemland innan hon reste hit, de bokade flygbiljetter ihop. Det finns en hemsida för alla studenter från hennes hemland som ska resa till Sverige. Hon hade jobbat fyra år efter sin bachelor och kände att det vore bra med studier på engelska. Hon ville även se nya kulturer, möta nya människor och se mer av Europa.

IP 18: Han kom främst för att det inte var någon studieavgift. Rankingen hos svenska universitet var bra och bedöms som ett bra utbildningssystem. Det finns tillförlitliga boendeformer och man kan räkna med att hitta någonstans att bo vilket är svårt annars för internationella studenter i andra länder. Han besökte en hemsida för högre studier och hittade det här programmet när han sökte igenom de svenska universiteten. Han ansökte till Chalmers, Växjö och Linköping. Han kände en annan student i Karlskrona. Han

föreställde sig att studierna skulle vara mer praktiska än i hemlandet, men han upplever inte att det är så, det borde vara mer praktiskt inriktade.

IP 19: Hon bestämde sig för att komma hit för att hon hörde mycket om det svenska utbildningssystemet och att det var gratis samt att hon ville förbättra sina egna kunskaper. Det var också lätt att få visa här. Många av hennes vänner och stor del av hennes familj valde att komma till Sverige så då gjorde hon det med. Linköping var hennes förstahandsval. Hon ville gå på KTH först men hörde av vänner att datadepartementet i Linköping var bäst i Sverige. Hon såg rankingen på internet och frågade sen vidare bland sina vänner.

IP 20: Hon jobbade i sitt hemland i två och ett halvt år men bestämde sig för att skaffa livserfarenhet i Europa. Hon sökte efter program och såg att det program hon ville ha fanns här. Universitetet hade en bra ranking och ingen studieavgift. Hon pratade även med vänner som sa att man talade engelska och att det var öppet för utlänningar. Hon ansökte till Chalmers, KTH och Linköping. På grund av en sen ansökan kunde hon inte gå på Chalmers eller KTH och blev antagen här. En vän till hennes pappa hade berättat om universitetet i Linköping för henne. Hon trodde inte att det skulle bli så här bra, hon hade hört att det var kallt och svårt att leva. Universitetet visade sig vara bättre än hon trodde. Det blev en positiv överraskning.

1.2 Åsikter om studierna och Linköpings universitet

IP 1: Kontrasterna med studierna i hans hemland är stora men han är inte säker på att jämförelsen är bra då han studerade ett bachelorprogram i där och ett masterprogram här. Studierna är mindre stressiga här; om en tentamen blir underkänd i hans hemland registreras det och sänker ens GPA (Grade Point Average). Tentamen i kurserna kan dessutom bara göras en gång per termin och vissa kurser accepterar dig inte om du inte klarat vissa av de föregående. Kvaliteten på studierna är högre här då de innefattar mycket användbara laborationer. I hans hemland måste man ofta klara mycket svåra tentor som inte är användbara sedan. Han har intrycket av att de flesta studenter här, som kommer från samma land som han, känner som han gör. Det bästa med studierna är det unika masterprogrammet (i Europa och hela världen så vitt han vet) som verkligen förbereder för arbetslivet. Man behöver inte lära sig något mer än det masterprogrammet ger.

IP 2: Det är svårt att göra en bra jämförelse med studierna i hans hemland då han studerade ett bachelorprogram där och ett masterprogram här. En annan aspekt är att han blev klar med sitt bachelorprogram tidigt och känner att han inte har någon bra uppfattning om hur kvaliteten på studierna ser ut i hemlandet idag. Från tiden då han studerade tog all undervisning vid i föreläsningssalarna och sedan gjordes en tentamen. I Sverige används projekt och presentationer som är mycket bra för den framtida karriären. På grund av detta tycker han att studierna i Sverige har varit bättre än de i hemlandet. Det bästa med studierna har varit kurserna och professorerna med mycket erfarenhet samt projekten som gett honom mycket övning. Han känner dock att vissa kurser kunde innehålla mer projekt. Att komma till Sverige har varit bra för hans framtida karriär; han har fått mycket bra kunskap och livserfarenhet av att leva och bo själv.

IP 3: Han känner att han idag har hittat den praktiska inriktning han sökte när han kom hit. Den största skillnaden mot studierna i hans hemland är att de är mycket mer teoretiskt

inriktade. Framtiden är praktisk säger han, och Sverige är praktiskt inriktat vad gäller universitetsundervisning. Han hemland har en stor befolkning och universiteten är väldigt fullpackade och detta gör att universitetet inte alltid kan ge varje student vad de behöver. I Sverige finns bra laborationer, undervisare och bra faciliteter, han kan inte direkt hitta något dåligt med studierna. Det bästa med studierna är allt det praktiska.

IP 4: Så långt känner han sig nöjd med studierna även om han förväntade sig mer. Mer laborationer och mer tekniker, det är det viktigaste för honom. En skillnad mot hans hemland är att han här har lärt sig att jobba i grupp och att leva själv. Europa är det bästa stället för hans studier och Sverige är bäst på en speciell del av hans studier. Överlag tycker han att studierna är bättre här än i hemlandet, standarden är högre. Det bästa med studierna hittills har varit att de lär sig att presentera sig själva genom seminarier och artikelskrivning. Stämningen i klassrummet är god men han skulle vilja att universitet ordnade mer praktik hos företag. Biblioteken är bra och att man har tillgång till systemen hela dagen.

IP 5: Hon känner att hon fått mer än hon förväntade sig. Ämnet är större än väntat med kurser i lingvistik och antropologi. Skillnaden gentemot hennes studier i hennes hemland är att hon har mer fritid här för att hinna läsa extra. När de examineras har de en chans att uttrycka sitt eget sätt att tänka, sina egna idéer. Därför känns studierna bättre här. Hon gillar inte att tala inför sina klasskamrater men ser fördelarna med det.

IP 6: Han känner att det är svårt att göra bra jämförelser med studierna i sitt hemland då han studerade en bachelor där och en master här. Hans insikt är ganska begränsad. Han bedömer att kurserna är mer praktiska här. Han tycker att hela den akademiska strukturen är annorlunda. De har fler laborationer här; 4-5 per termin mot 2 stycken per termin i hans hemland. Han tycker antalet laborationer är lagom i Sverige; de tar mycket tid. Han gillar att Linköping följer *European Credit Transfer and Accumulation System* (ECTS). Andra skolor har 4 kurser med samma poäng (i Linköping har de 5-6 kurser). Han vet inte om det är bra eller dåligt, det blir lite hektiskt men han kommer lära sig mer i slutändan. De har ett annat system i hans hemland, man kan inte välja kurser utan anmäler sig till ett program och får sedan kurser tilldelade. Det är mycket mer flexibelt här då man kan få det man vill ha. Kvaliteten på laborationerna är bättre än i hemlandet. Han uppfattar det som lätt att få tillstånd om att starta ett college i hemlandet vilket gör att kvaliteten på studierna ej kan uppehållas. Den akademiska metodiken, hur examinationerna är genomförda; laborationer, uppgifter och teoretiska prov är bra här. I hans hemland har de en examen per kurs och betyget för hela kursen hänger på den examen. Det är viktigt hur du framställer dig själv säger han, inte många studenter där han kommer ifrån vet om att det finns masterstudier i Sverige. Amerikanerna skickar exempelvis representanter från sina universitet som har presentationer på hotell eller liknande. Och även om anledningen till att många väljer att åka till USA är på grund av de goda jobbchanserna där så har annonseringen gjort ett avtryck det också, det är han övertygad om. Den viktiga poängen är att inte många känner till Sverige, än mindre Linköping.

IP 7: En skillnad mot hans hemland är att studenterna inte har så mycket press på sig här. Där han kommer ifrån har de 5-6 kurser på fyra månader. Många saker är nya här; innehållet i kurserna är inte begränsade till masterstudier, det känns som ett öppet fält. I hans hemland gjorde han praktik i farmaciindustrin; det är bra att både få den akademiska och industriella miljön. Här är miljön akademisk, alla specialiserar sig på sitt område. Speciellt Linköping är ett öppet fält för karriären och en bra miljö för studenter. Man har

tillgång till universitet 24 timmar om dygnet vilket är trevligt. Det bästa här är att ”de försöker utveckla varje student som forskare”. Han har inte sett något som inte är bra här.

IP 8: De flesta förväntningarna är mötta, dock inte vad beträffar språken. I hennes hemland har de en slutuppsats för varje examination och det finns inte lika många olika föreläsningar som här i Sverige. Här har de mycket material att läsa själva. Ingen här har ansvar för henne utom henne själv, det är en annan skillnad. Man möter inte lärare mycket här. Det bästa med studierna är att människor är snälla; man känner sig säker och oroar sig inte för den personliga säkerheten eller för sina ägodelar. Hon glömde en plånbok en gång på universitetet som nästa dag låg kvar på samma plats. Hon kan inte komma på något direkt dåligt förutom att hennes cykelsadel blev stulen men annars går allt bra. Hon jobbade i två år innan hon kom hit och är väldigt glad för chansen att återgå till studierna. Hon kommer inte på något hon inte gillar här. I hennes hemland är universiteten som små samhällen i sig; de ordnar boende och har en matsal. Här lagar hon mat själv, vilket inte är möjligt därifrån hon kommer.

IP 9: Studierna i Sverige är mer som arbetet i industrin; han känner sig mer förberedd nu efter det här programmet. Han har fått den högkvalitativa undervisning han förväntade sig, han tycker att han gjort ett bra val. Han gillar att man har anonyma examinationer här vilket de inte har i hans hemland. Laborationslokalerna är också mycket bättre i Sverige. I hans hemland har de ett permanent klassrum för alla sina föreläsningar. Det leder till mer socialisering mellan studenterna men är också mycket osmidigare. Han gillar det bättre här; om olika program har samma kurs kan man ordna så båda programmen kan ha samma föreläsningar. Man kan inte välja mycket i hans hemland; 90 procent av kurserna är obligatoriska när man väl valt program. En annan sak är att man reviderar läroplanen varje år här, det är en skillnad han uppskattar.

IP 10: Faciliteter och material, att allting finns tillgängligt. Att det är hektiskt är enda nackdelen. Det är helt annorlunda här, han känner att han blivit mycket bättre på det han gör. Man får en bra känsla av hur det fungerar ute i industrin. Det värsta med studierna är skillnaden mellan olika universitet i Sverige. Projektkurser i Linköping är oftast 15hp i förhållande till andra universitet i Sverige är de 12hp. Det han saknar är en plats att be på i universitetet för studenter. Majoriteten från hans hemland som studerar i Linköping anser att ”Detta är ett problem som vi träffar på varje dag”. De hade ansökt om ett rum på universitet, men fick inte ett tillfredställande svar från administrationen.

IP 11: Det är en ny och positiv erfarenhet, en god erfarenhet. Svenskarna är ett fint och trevligt folk. Han fann mer än vad han hade hoppats på här. Det är ett kastlöst samhälle säger han; folk är trevliga och det finns jämställdhet för alla, universitetet är öppet för alla. De har begränsade resurser i hans hemland. Han känner sig inte som en främling här eftersom människorna är så samarbetsvilliga. Han kommer alltid att komma ihåg sin vistelse här. Han är mycket tacksam mot den svenska regeringen, mot ”the High Commissioner”. En skillnad mot hans hemland är att de inte har några utläningar där. Här är hela världen i ett klassrum, det är en bättre studiemiljö. Han hade problem att hinna med allting i början. De fixar allt själva här, vilket de ej gör i hans hemland. Han känner sig bekväm nu. Det är bättre här; resurserna är bättre; det finns mjukvaror som inte finns tillgängliga i hemlandet. Och lärarna är mycket skickliga. Det är också väldigt fridfullt här, kriget mot terrorn gör situationen mindre fridfull i hans hemland. Det värsta här är vädret; ”Ibland är det olidligt”. Det är bistert, kallt och snöigt. Det bästa här är attityden hos professorerna men även attityden i samhället. Det är en väldigt bra atmosfär, han

känner sig inte som en främling. ”Jag känner mig hemma”. Lika rättigheter. Man kan nyttja universitetet närsomhelst. Det är inte så stor skillnad från hemland, förutom att det är bättre. Bäst! Han har ett fantastiskt intryck så här långt, magnifikt.

IP 12: Hon gick inte på ett högkvalitativt universitet i sitt hemland. Kvaliteten här är bättre, bl a genom bra laborationer, ingen tvingar dig till något, du kan vara självständig, ansvarig, det förbereder dig på att börja jobba här eller var som helst. En skillnad mot studierna i hennes hemland är att studierna där ofta är ”gamla”; studierna hänger inte med marknaden i hemlandet. Där hon kommer ifrån är du på universitetet 8-17 varje dag, här har du möjlighet att närvara när du vill, du är inte tvingad. Det är mer praktiskt här, genom laborationerna de skapar någonting. I hennes hemland kollar de inte om något är plagierat eller inte. Lärarna här ifrågasätter dig inte, du lämnas i fred att studera vilket hon tycker är bra. Mycket bra faciliteter, laboratorierna är öppna jämt. Alla resurser såsom att skriva ut, biblioteken, allt är bra här. Var orolig förut; de flesta försöker komma till ett universitet med en hög universitetsranking. KTH har den högsta rankingen här i Sverige, hon trodde att rankingen skulle ha betydelse senare. Nu hör hon att studenterna från Linköpings universitet är bland de bäst betalda i Sverige. Hon ångrar inte att hon kom till Linköping. Ett annat skäl till att hon ville till Stockholm var att hon trodde det skulle vara mer liv där, mycket att göra. Det bästa med studierna är att du känner självförtroende när du lärt dig något. Hon känner sig självständig, någonting som är nytt för henne. Hon kommer från en annan arbets/studietradition. Bra professorer; är up to date med industrin. Dåligt är att i hennes hemland får du assistans med att få jobb, det finns ingen rekryteringsprocess här. Det finns ett karriärcentrum i Zenit som granskar ditt CV men ingen aktiv hjälp att hitta jobb. Det här är ett plus för Indien. Det är svårt för vissa att vänja sig vid det nya studiesystemet. I hennes hemland ger professorerna steg-för-steg-information om vad de ska göra. De har även sex månaders kurser och sen sex olika tentor, Här har du få ämnen och sen en examination, sen upprepas detta. Det är bättre så. I Sverige kan tentorna tas många gånger och det finns inget ”black mark” om man måste göra om ett test. Folk i hennes hemland försöker mer på grund av det, här finns en större frestelse i att skjuta upp att studera men de flesta försöker klara av det så fort så möjligt.

IP 13: I hennes hemland är studierna intensiva; de har föreläsningar 8-17 Måndag-Lördag, en klass efter en annan. Det blir mycket antecknande på en så lång vecka, det blir tråkigt. Att jobba sex dagar är tufft, i Sverige måste man inte vara på universitetet på utsatta tider heller. I Iran måste de bära uniform och slöja, det blir problematiskt, speciellt på sommaren när det är varmt. I hennes hemstad ligger universitetet två timmar från hennes hem. Det gör det svårt att vara upptagen på universitetet sex dagar i veckan i hennes hemland. I Linköping tar det 10 minuter med cykel från bostaden till universitetet. Hon känner att hennes förväntningar är uppfyllda, hemsidans beskrivning av programmet matchar verkligheten och vad hon förväntade sig efter att ha läst där. Professorerna är mer som vänner här än i hemlandet; de sitter på samma nivå som studenterna och man använder deras förnamn. Det finns akademiska partyn där professorerna är med. De är mer som studenter, vänligare. Hon gillar biblioteken här; hur de är kopplade till varandra, hur studenterna hittar material. Intressant byggt universitetet; man kan äta, sova, träna och spendera en hel dag på universitet utan att sakna något. Det finns platser att sitta på överallt. Det är underbart, ler hon. Det sämsta här, vilket hon och hennes vänner talar med varandra om, är att de skulle vilja finna jobb här men det är svårt att finna tillfälliga jobb på sommaren, och hon har upplevt att det inte möjligt. Kräver svenska. På universitetet finns det bara en svenskaklass i veckan och till kommunens kurser är kön lång. Man kan inte använda engelskan mycket utanför universitetet när det gäller att skaffa jobb. Dessa

begränsningar isolerar studenterna till studentlivet. Hon efterfrågar mer svenskakurser, både kommunala och via universitetet. Det finns en kurs som har lektioner fem dagar i veckan, men det är inte möjligt om man har andra studier. Hon skulle vilja ha en kurs med tre gånger i veckan på eftermiddagarna så det inte krockar med hennes andra kurser. Hon fick papper från universitetet med en karta, brev om vad som finns erbjudet, broschyr över universitetet, omsorg och sjukvård (på universitetet och i stan), hur man registrerar en telefon, bibliotek etc. Informationen var komplett, hon saknade ingen information. Första dagen gav co-ordinatorn mer information om staden etc. Kartan var det bästa.

IP 14: En skillnad mot hans hemland är att studierna är mer praktiska här och det är mycket gästföreläsningar från olika företag. Han beskriver en kulturskillnad; man dricker kaffe och äter i klassrummet, han kan inte tänka sig det hemma säger han och ler lite åt tanken. Här städar lärarna av white-boarden, de gör de inte i där han kommer ifrån. Det är friare här, lärare och elever är jämlika. I hans ursprungsland ska man respektera lärarna och vara ödmjuka inför dem. Det bästa här är att man kan tala med folk ur industrin och ingenjörer. Universitet är bra på så sätt att han känner att han får hjälp om det behövs. Då det blir fler internationella studenter borde de ha mer skyltar på engelska, han ger som exempel att det finns på Chalmers. Svenskar är mycket bra på engelska så det är bättre om alla skyltar är på svenska också.

IP 15: Skillnaden mot hennes hemland är att hon uppmuntras att visa sina idéer och vara kreativ. I Iran handlar det mer om lärarna, här handlar det mer om dem själva, lärarna ger bara idéer. Det är multikulturellt här, vilket är en annan skillnad. Hon gillar sättet att examinera på här; det är ingen copy+paste kunskap som hon uttrycker det; man lär sig på ett djupare plan än att bara lära sig fakta ur böcker. Om man misslyckas vet man att man gjorde sitt bästa och kommer göra ännu bättre ifrån sig nästa gång. Man har också ett annat sätt att examinera på; i vissa kurser är det praktiska arbetet viktigast och då får man betyg på det. Det sämsta hon har upplevt här är då de hade en lärare som skulle undervisat men istället tog dennes assistent över. Assistenten hade inte den bakgrund som behövdes, det blev förvirrat och krävande. Det här var dock ett undantag. Det bästa hittills har varit projektet där de skulle skapa ett fiktivt softwareföretag. 20 studenter delades in i fyra företag, de skulle utveckla företagets system; en lärare agerade kund. Det var en fantastisk erfarenhet; de lärde sig hur man hanterar team i verkliga livet, det var en simulation av ett riktigt jobb. Samarbetet i teamet var riktigt bra då många olika kulturer, svenskar inkluderat. Universitet guidar dem om de behöver hjälp. Hon har haft problem med laboratorieadministrationen en gång. De hade bytt den som var ansvarig vilket ledde till lite förvirring. "Överlag tycker alla studenter om det". Atmosfären uppmuntrar studier, man kan vakan klockan tolv och känna för att studera och då går man. Man skulle kunna lägga till mer grupprum, hon upplever att det skulle behövas fler.

IP 16: Det finns vissa kurser som är perfekta men de är bara för svenska studenter. Vissa kurser existerar bara för att få kalla universitetet internationellt. Man ser inte internationella studenter som framtida anställda i landet. Han hade förväntat sig att besöka företag som Volvo och Siemens, men så här långt har de inte besökt någonting vilket han anser är "lite lustigt". En skillnad mot hans hemland är att i hans hemland fokuserar man mer på teori. Klassen i hemlandet är jättebra på matematik, vilket är bra. I Sverige har man en mer praktiskt inriktning, han kan se positiva saker med båda länderna han ser att folk dock har problem med matematik i Europa, man ser det som en enkel sak, vill bara klara kurserna. Det bästa är beteendet hos professorerna och då speciellt de svenska och därefter påengter han resurserna; biblioteken är väldigt bra. Man kan jobba på det han

nämnde tidigare; att skapa ett intresse för att stanna genom att visa sig mer intresserade av att ha studenterna kvar, Men ”Det är en gratis tjänst och att begära mer vore oförsäkamt”. Han fick lite info i Borås vad det fanns att göra, men inte här. Han är nöjd med administrationen här vad gäller hans doktorsavhandling, det gick mycket bra. Han hans mentor sökte upp honom och erbjöd sig att vara mentor och handledare vilket var mycket bra.

IP 17: Hon är till 90 procent nöjd. Det är väldigt trevligt här, allt är modernt, avancerade faciliteter. Mycket behändigt. Vädret är inte så bra på vintern men studierna är bra, hon är mer nöjd än missnöjd säger hon. En skillnad från hennes hemland är att här spenderar man mer tid själv och mer tid med diskussioner; i grupper samt mycket presentationer. Det är bra att lära sig. Ämnena är ganska lika. Det bästa är människorna, kulturen, att hon kan vidka sitt sinne och har fler sätt att tänka på saker nu än förr. Hon förstår människor bättre, det finns en ökad ömsesidig respekt. Det sämsta är att vissa kurser är svåra att förstå men hon känner att hon måste jobba mer och hårdare.

IP 18: Han efterfrågar mer föreläsningar, 15-20 vore bra. Sportkomplexet är separerat från studenterna, det borde finnas ett sportcenter inom campus; bordtennis, biljard etc. Man behöver inte mycket saker men några vore trevligt. Språket är ett problem. Om svenska universitet bjuder in internationella studenter får man fokusera på engelska. Skyltar borde vara på engelska (det räcker med campus). Utbildningssystemet i hans hemland är annorlunda; en kurs kan hålla på en hel termin, man har trettio föreläsningar på en kurs i hans hemland. Bra saker här är att få praktiskt erfarenhet för fortsatta studier, PhD etc., en bra förberedelse. Administrationen i Zenit är väldigt samarbetsvillig, hade problem men allt löste sig. Han ändrade sitt degree, tog sex månader att göra det. Han uppfyllde deras krav efter det första kvartalet så han vet inte varför det tog så lång tid.

IP 19: Om man räknar bort vädret är allt bra här. Professorerna visar bara bildspel men förklarar inte mycket mer. I laborationerna kan de förstå saker bättre vad de menar, att ha labbar som relaterar till lektionerna är mycket bra. Hon skulle vilja ha mer laborationer. Annars är kvaliteten väldigt bra. Hon förklarar att man förstår hur kursen är upplagd och vad den innehåller via hemsidan. En skillnad mot hennes är att alla kurser där är teoretiskt inriktade, inga laborationer. De gjorde t.ex. programmering på papper. Man har grupper här där man kan byta idéer. De har många kurser och lektioner i hemlandet och om de misslyckas med tentamen sänks deras medelbetyg. Här har man chansen att ta lektioner igen och verkligen förstå materialet och kontexten. Professorerna i hennes hemland är bättre då de förklarar mer. Det bästa med universitetet är att alla i administrationen hjälper studenterna som går på universitetet om det är ett problem av något slag. Skickar man mail får man svar direkt. Det sämsta är som sagt att professorerna inte förklarar tillräckligt. Alla som jobbar på universitetet jobbar för studenterna. I Iran tycker hon snarare att det är tvärtom.

1.3 Anledningar att komma till Linköping samt förväntningar

IP 3: Han frågade vänner och släktingar för att skaffa sig en ide om Linköping och Sverige som helhet. Människorna är lugna, landet är glest befolkat och vädret var bitarna han fick en ganska god bild av innan han kom. Han blev därmed inte förvånad över mycket, det var som han förväntade sig att det skulle vara.

IP 5: Hon trodde att Linköping skulle vara ett litet ställe, att det skulle vara ”delicate”. Men det var inte som hon föreställde sig det. Hon hade trott att vägarna skulle vara bättre men har vant sig nu. Studentkorridorerna är inte rena; Städarna kommer inte ofta nog så de får städa själva. Hon är förvånad över att det inte finns något shoppingcenter, utan bara en gata.

IP 7: Han trodde att det skulle vara mer aktivitet och rörelse i Linköping.

IP 8: Hon har varit i Europa förut och visste att städerna var mindre än i hennes hemland. Hon gillar det här för att det är vackert på sommaren; blå himmel och det är rent och städat. Snön är inte trevlig, hon kommer från ett varmt område där det inte finns någon snö.

IP 10: Han fick sitt intryck av Linköping genom att läsa på Wikipedia. Han läste att det var den femte största staden i Sverige så han trodde den skulle vara större. Han blev lite förvånad när han anlände.

IP 11: Han hörde om folket här och att det var ett trevligt ställe. Han känner att detta är korrekt, människorna är väldigt samarbetsvilliga. Han lärde sig om Sverige och Linköping via videor på YouTube när han sökte på nätet. Han fick en bra bild av platsen, kändes som ett konstigt ställe. Det gjorde det inte när han anlände. Det här landet är det mest fridfulla på planeten. Han hittade inget konstigt. ”Det känns som om jag är hemma”.

IP 12: Hon visste inget om Sverige.

IP 13: Hon har en släkting i London som sa att Linköping är ”som ett landsbygdsområde”. Jämfört med hennes hemstad med 9 miljoner är det annorlunda och tyst här. Allt finns tillgängligt i staden; faciliteter är rena och omskötta, det finns landsbygd liksom moderna delar.

IP 14: Han hade inga föreställningar om staden innan han kom.

IP 15: Hon hade väntat sig mer nöjen, historiska platser och mer byggnader. De tycker bättre om det här dock, det är tystare.

IP 16: Han blev förvånad över de korta öppettiderna på affärerna och han förväntade sig att Sverige skulle vara ett livligt land men så var det inte.

IP 17: Hon visste att Linköping var en riktigt liten stad innan hon kom, hon föreställde sig staden som den visade sig vara; tyst och inte för mycket folk. Hon förväntade sig inte att människor skulle vara så snälla som de visade sig vara. T.ex. när hon korsar gatan så stannar bilarna, det händer aldrig i hennes hemland. Eller att när de först kom visste de inte hur de skulle fixa busskort men buschauffören lät dem åka med ändå.

IP 18: Han föreställde sig Linköping som en livlig stad men efter klockan sju kan man inte se någon ute längre. Folk kommer endast ut under helgerna vilket är väldigt tråkigt. Det borde finnas ställen med sport och så vidare som är gratis.

IP 19: Hon fick information av vänner och kusiner här om hur det var. Hon hörde att vädret var dåligt men blev förvånad när hon kom hit ändå. Vintern har varit för lång.

1.4 Åsikter om Linköping

IP 1: Han säger att han är en akademisk man, han har varit i innerstaden kanske tio gånger sen han kom hit för drygt ett år sedan, hur en stad är utrustad är inte viktigt för honom. Många av hans landsmän som studerar här tycker annorlunda; de tycker att staden är för liten. Många av dem kommer från huvudstaden i hemlandet. Själv gillar han mindre städer, han bryr sig inte så mycket om det finns mycket aktiviteter. Att det inte finns många utställanden stör honom inte heller då han föredrar att träffas hemma och hitta på något tillsammans med andra. Många av hans vänner känner annorlunda och saknar sådana saker som 3D-biografer och ett större utbud av nattliv. Men hur ofta behöver de sådana saker? undrar han. Det bästa med Linköping att det är nära till allt då man kan cykla.

IP 2: Linköping är en bra stad att bo i tycker han. Under sin studietid i Stockholm var han tvungen att ta tunnelbana, buss och gå mycket för att ta sig någonstans. Linköping är inte så stort, så man kan cykla till allt. Och det är en billigare stad än Stockholm (mat, kollektivtrafik). Det finns inget att göra här, de affärer som finns stänger tidigt vilket inte är som i hans hemland På helgerna finns det ingenstans att gå.

IP 3: Han gillar att allt går på rutin här, det är ett bekvämt och lättsamt ställe som har allt man behöver. Om det fanns lite mer nöjen skulle det vara ett mycket bra ställe att bo på säger han, han blir uttråkad i staden. Han skulle vilja ha mer sportanläggningar, konserter och annat som är nöje för studenter.

IP 4: Linköping är vackert, han tycker om snön som är en ny upplevelse för honom. Han skulle vilja att fler skyltar var på engelska. Han skulle vilja ha möjlighet att spela bordtennis. De har långa dagar på universitet så han har dock inte mycket tid för fritidsintressen. Han saknar maten, han är vegetarian och finner det svårt att hitta mat här. Sen finns det inga tempel och i hans hemland har de en festival varje månad. Det blir svårt att fira ordentligt här. Han har alltid haft sin familj i hemlandet medan han här lär sig att klara sig själv. En upplevelse, det är hans först resa till ett främmande land.

IP 5: Hon tycker Linköping är ett fint ställe att bo på, människor är trevliga, annorlunda mot en större stad. Människor hälsar här. Det är inte en del i hennes hemlands kultur att gå ut på pubar och liknande, folk där hon kommer ifrån tycker om att ha middag med vänner. Hennes hemstad är jättestor, så hon känner att hon inte kan hitta allt hon vill ha här. Det borde finnas mer shoppingcenter.

IP 6: Det var höst när han kom i september. Medeltemperaturen i hans hemstad är mellan 20-25 grader, på Arlanda var det 8 grader när han anlände. Det hade han aldrig upplevt och det blev många sådana förstagångssaker för honom. Första snön, första gången under nollgradsstrecket. Infrastrukturen är mycket bra, det gör livet enkelt. Säkerheten är bra, folk tar väl hand om den (t.ex. får nödutgångar ej blockeras). ”Om något går fel så ska allting vara smidigt”. Han har skickat bilder till vänner i USA som anmärker på hur vacker och ren Linköping är som stad. Det är inte så trångt, inte mycket trafik. I hans hemland vet man aldrig när man kommer till jobbet när man lämnar huset på morgonen.

Här kommer bussarna i tid. Alla bussar går till resecentrum vilket ibland blir lite osmidigt då man måste åka en omväg för att byta buss. Han är en fotbollsfanatiker hemma och trodde att han skulle få spela mycket här då Europa är ett fotbollsställe. Hittills har han inte spelat en enda gång. Han saknar det. Det finns mycket mer ställen att gå till i hans hemland. Campushallen är för dyr. Det behövs mer information om vart studenter kan gå, studenterna vet ej. Han är intresserad av mer fysiska aktiviteter.

IP 7: I hans hemland är allt mycket stressigare och mer fullpackat med människor. Här är allt långsamt. Det är ett bra ställe att leva på, även om han har problem med snön. ”Det känns som att sitta fängslad ibland”. För kallt, kommer inte ut mycket. Det är väldigt rent här i jämförelse med Riga och Oslo. Man behöver ett svenskt ID-kort för att ansöka om ett Mastercard. Han är född i en huvudstad, det är tomt här, inte så kompakt. Det är ett bra ställe att bo på men ibland känner han att det inte finns så många grönsaker i affären. I jämförelse med Stockholm finns det mycket man inte kan få här. Basbehoven är bemötta men inte mer. Han skulle vilja ha en plattform för studenter att träffas, mer aktiviteter skulle göra att studenter skulle socialisera mer. Kanske är folk upptagna med sina studier men om det fanns något på helgen skulle det vara bättre. Det bästa här är att allt är så organiserat. Sämst är bristen på engelska skyltar. Han kan inte köra bil här. I USA kan man ta studentlån, körkort och tom köpa en bil. Här är dessa saker tidskrävande och dyra. Många saker är jämförelsevis dyra eller icke-existerande. Man borde fixa temporära id-kort, krångligt att ha med sig sitt pass överallt. Eller så borde liu-kortet vara giltigt överallt. Att komma hit är ”A degree with a Europe tour”.

IP 8: Linköping är ett behändigt ställe att bo på; bussarna kommer i tid, det är gratis buss till Ikano-huset. Det är inte så dyrt som Stockholm. Man kan få allt man behöver. Alla njuter av livet, tempot är långsamt. Det finns inte så mycket aktiviteter utanför korridoren. Särskilt inte där svenska och internationella studenter kan träffas tillsammans. När hon kom tillbaka till Sverige från en resa till Italien kändes det som att komma till ett andra hem. Sverige är ett utvecklat land, mer än andra.

IP 9: Hur allt är organiserat, kollektivtrafiken är bra, du vet att den kommer i tid (på grund av den låga populationen, i hans hemland har de mycket trafik och trafikstockningar). Det förvånade honom. Det kostar dock mer att åka buss här. Många använder cykel här, där han kommer ifrån är det motorcyklar och bilar. Han trodde det skulle vara här som det var mer utvecklat på den fronten. Det är dock bra; folk får mer styrka och det är bra för miljön. Det finns inget folk på gatan här, han visste att det var en låg population men inte att den var så låg. Och man kan åka vart som helst, när som helst. Det finns ingen stad i Sverige förutom Stockholm, känner han. Vägarna är rena, staden är vacker, man kan inte förvänta sig det i hans hemland. Han gillar att det finns en pub i Ryd, men på vintern är det svårt att hitta något att göra, kan inte vandra runt så mycket. Han gick med i Campushallen. Allt är dyrt, tom studentpubarna är dyrare än barer i hemlandet. Det värsta i Linköping är klimatet, det bästa att det är städlat och snyggt. Med ett jobb är detta ett bra ställe att bo på. Stockholm är dock mer en stad för hans folk; mer folk. För övrigt är det för kallt för indier då man måste klä på sig på vintern.

IP 10: Vädret är ett problem. Affärsverksamheten är begränsad här; i hans hemland är affärerna öppna mellan 8-24 åtminstone. Det är lugnt och fridfullt här. Han kände sig familjär med Linköping då Islamabad är planerat av en svensk. Han trodde inte vädret skulle vara så här dåligt. Linköping är ett bra ställe, bra faciliteter. Man ser inte mycket folk ute här noterar han. Det är ett bra ställe att bo på generellt sett. Hans landsmän arbetar

”efter ljus” som han uttrycker det; det finns normalt 10-12 timmar ordentligt solljus (inga moln) varje dag. Det var deprimerande det första året, men man vänjer sig. Det finns bara en aktivitet här tycker han och det är biografen. Under vinterhalvåret är du inomhus. I Saudiarabien har de community centers för inomhussporter. Det vore bra med ett sådant här. “Man känner inte för att springa i minus 8 grader varje dag” konstaterar han. Det bästa är att det är lugnt och skönt. Det värsta att det inte finns något att göra.

IP 11: Han känner att Linköping är ett bättre ställe att leva på. Gallerior och basbehoven är mötta. Det finns inte tillräckligt med saker att göra men han har inte någon tid att gå runt en massa på grund av studierna. Snön och kylan gjorde också att han inte gått ut mycket. De äldre studenterna har talat om att det finns mer att göra på sommaren. Det bästa här är att svenskarna har en fantastisk attityd, väldigt samarbetsvilliga, han känner sig inte behandlad som en utlänning. Det värsta är bara vädret så här långt.

IP 12: 2008-2009 var det inte så kallt men det här året har det varit kallt. I hennes hemland finns det många människor. Hon arbetade också på franska Rivieran i ett år och det fanns mer människor där med. Hon saknar människor men ”kompenserar det med studier”. Kollektivtrafiken är organiserad och punktlig, man kan prata engelska med alla. Ett socialistiskt land; man behandlar alla lika, man jämför inte studenter. Hon gillar detta socialistvärde. Människor är snälla och artiga. De engelsktalande studenterna håller ihop, separerade från andra. Men det händer i hennes hemland också. En vän fixade allt åt henne, guidade henne genom staden och berättade vad som fanns att göra. De flesta som kommer utifrån försöker hitta någon här. Folk är vana vid aktivitet, ljud; det är annorlunda i början. Linköping är en bra stad att bo i när det gäller faciliteter, vatten, elektricitet (aldrig avbrott), internet är ok hela tiden. Man kan inte gå ut mycket på vintern på grund av det kalla vädret. Det finns inte mycket att göra här, vissa socialiserar och går på fester. Hon festar inte mycket men känner att hon måste anpassa sig till de saker folk gör här. På sommaren är det trevligt överallt, trevligt väder, man kan promenera. Väldigt tomt på sommaren dock. Det bästa här är att hon kan köpa det hon vill, levnadskostnaden är ok för henne. Hon har det hon behöver. Dåligt är att på vintern är det mörkt, man kan inte se mycket folk ute. Något borde göras åt kommunens språkkurser, kanske skulle man kunna ha dem på universitetet eller som sommarkurser. På sommaren har de flesta internationella studenter tid att spendera några månader med att lära sig lite svenska. Svenskakurserna är fulla som det är nu. Hon fick ett sent erbjudande till en svenskakurs (kommunen). Man lägger vikt på det talade språket där, vilket är viktigt. Kommunens hemsida är full av information, när hon tittade på den förra sommaren.

IP 13: Hon gillar det och de små skogspartierna mellan husen där man kan promenera eller springa. Linköping är en bra stad att leva i men inte över en lång tidsperiod. Det är tyst, hon gillar att uppleva större städer som Göteborg och Stockholm efter studierna. Under själva studietiden kanske det är bättre så här. Det finns aktiviteter här men shoppingcentret stänger vid fem och det gillar hon inte. Hon saknar inte saker nu, studierna håller henne upptagen. Hon besökte Berlin på sommaren, älskade det; museum, historiska platser, Berlin är kulturellt rikt. Det bästa här är karaktären i hela Sverige; friheten och att det inte är stora skillnader mellan sociala klasser. ”Allt är lagom” skrattar hon.

IP 14: Han gillar staden; populationen är mindre men det är hans hemstad också. Hans hemland är ljudligare, man kan se människor överallt. Här är det tyst och det är väldigt bra. När han anlände var det en fest för utländska studenter vilket var trevligt; han kunde

träffa borgmästaren och andra studenter. Han hittade information på LiU:s hemsida om allt. Han gillar den här typen av stad; ren, tyst, bra säkerhet. Det värsta här är att han måste laga mat själv, men det är ok. Vädret är kall, kulturen är annorlunda, man kan köpa saker i hans hemland man inte kan hitta här. Det vore trevligt att veta var sjön ligger och hur man tar sig dit etc. Sådan information finns det inte mycket av. Kanske finns här i Linköping riktigt bra ställen men han vet inte hur man tar sig dit. Han är väldigt nöjd med staden annars, det bästa är att Linköping är en behändig stad, flygplats, man kan åka vartsomhelst med buss eller cykel. En del faller omkull när de cyklar, kanske man skulle se över cykelsäkerheten.

IP 15: Linköping är tyst och lugnt, som en by. Man kan hitta det man behöver. Mat som hon är van vid finns inte. Annorlunda atmosfär, det är varmare än i Iran, man behöver andra kläder här. De fick information om Linköping från studieorganisationer och vänner. De skulle vilja ha mer info vad det finns att göra. Det är dyrt här och det finns mycket mer shoppingcenter i större städer som Stockholm. De saknar maten mest och skulle vilja ha något som Ikano närmare universitetet. Kanske fler restauranger där studenter kan samlas. Det bästa är grupprummen, de är en bra resurs men det finns för få. De sämsta är kylan. LARM företag vill ha svenska studenter vilket är dåligt för internationella studenter, internationella studenter vill jobba men språket sätter upp stora hinder. Hon har en vän som fick jobb och jobbade i ett år men fick inte förlängt kontrakt då han var den ende som inte kunde svenska. Om man ska stanna ett kort tag så bryr man sig inte om att lära sig svenska. Ser man bra möjligheter, så är det troligare att man känner för att stanna. Alla officiella brev är på svenska. Hon fick ett brev om hyran, la det åt sidan för att översätta senare men glömde det. Nästa brev hon fick var från polisen. Hon var intresserad av att söka jobb och ansökte men svenska krävdes.

IP 16: Staden är bra men inte livlig nog (men det är bättre än Borås). Stockholm och Göteborg har mer folk. Det finns gym, man kan spela fotboll och festa. Det räcker inte men han är här för att studera så det måste ändå vara såhär.

IP 17: Öppettiderna är för korta, man måste tänka efter och planera om man vill göra något speciellt. Svenskarna är duktiga på engelska men det finns inte några engelska skyltar vilket vore bra i mataffärer. ”De flesta människor är bara glada tror jag”. Hon hade en introduktionskurs i en vecka där de visade laboratorium, hur allt funkar, gav dem gratis telefonkort och hade en välkomstfest. Hon tycker myndigheterna gör sitt jobb väl. Det finns många skolaktiviteter att vara delaktig i, studentbar med internationell studentkväll, många korridorsfester. Ibland blir det för tyst för hennes del. Hon är van vid att vara på restauranger till sent på kvällen, gå på karaoke, det blir lite tråkigt för henne att inte kunna göra allt det där. Det är tillräckligt för att stanna två år men inte mycket längre än så. Speciellt maten är en anledning till det, det är svårt att hitta mycket av det material hon behöver. Väldigt annorlunda här och priset är högt om man jämför med hennes hemland; ett gymkort kostar 400kr/månad här, i hemlandet får man ett gymkort i två år för samma pris. Hon vet inte om det finns några engelska filmer på bio. I hennes hemland är priserna mer varierande man kan hitta allt från de väldigt billiga kläderna till de väldigt dyra och man kan köpslå med försäljaren. De bästa här är att det inte finns någon förorening och mer skog och natur. Det gillar hon väldigt mycket. Det värsta är vädret som inte är trevligt på vintern och att hon saknar maten. Om hon behöver hjälp frågar hon en vän för det mesta. Hon använder studieväglädarna om hon har studierelaterade problem. En hemsidan för hennes lands studenter är till stor hjälp.

IP 18: Det är ok att bo här. Systemet med onlinebanker, kontor etc. är mycket smidigt, systemet för hur saker sköts är bra. Transporten i Linköping borde vara gratis, i t.ex. Tyskland kan man resa på sitt studentkort till andra städer.

IP 19: Hon spenderar dagarna på universitetet, allt är stängt efter sex i staden. Hon behöver nattliv och det finns inget speciellt ställe att hålla på med sport efter sex. Man kan bara gå på disco, det är den enda möjligheten. Det är väldigt säkert i Linköping, förra terminen var hon på universitetet till elva på kvällen. Det är väldigt enkelt att ta sig till och från universitetet. Man kan hitta allt här, det tar mycket kort tid att fixa saker. Efter en vecka efter att hon anlant hade hon etablerat sig här ganska bra och fixat iordning allt. Hon tyckte inte hon hade tillräckligt med information om staden men hon kunde fråga en svensk kvinna som hennes släktingar känner, vilket hjälpte mycket. Allt är annorlunda här, europeiska länder är det. Kulturen, utbildningssystemet, människorna, allt. Det bästa med staden är att det är en trygg stad för tjejer och att människorna är så hjälpsamma. Man löser problem väldigt enkelt, kan göra betalningar på internet etc. Man sparar tid.

IP 20: Hon hade förväntat sig mindre. Kallt och svårt att hitta folk att prata med. Området där hon bor är långt från staden, på vintern är man för lat för att åka ner ler hon. Alla pratar engelska så det finns nästan inga problem att kommunicera. Det finns tillräckligt att göra här när man studerar samtidigt, om hon hade mer fritid skulle det vara för lite. Men det passar studierna. Det bästa här är att man känner sig bekvämare här än i en större stad och det värsta är att det blir lite tråkigt ibland, hon vill ha mer entusiasm och mer action.

1.5 Det sociala livet som student

IP 1: Det finns så människor från hans hemland i Linköping och de gör så mycket tillsammans så det finns aldrig något behov att ta kontakt med svenskar. Inte många studenter eller föreläsare på masterprogrammet är svenskar. Generellt tycker han att svenskarna inte är som hans landsmän. Om fyra personer från hans hemland sitter på en buss kommer de prata hela resan, även om de inte känner varandra. I Sverige gör inte sådant. Svenskar är inte nära ("close") varandra så de är inte nära oss heller, konstaterar han. Svenskar har en privatzon och man förstår inte deras känslor genom att titta på dem, de är likadana hela tiden.

IP 2: Han känner sig väl mottagen i Linköping och har fått chansen att träffa många studenter från Europa. Det är svårt att skaffa svenska vänner, han har inga. Svenskar är kalla och svåra att komma i kontakt med. Han upplever att ett problem är att det inte finns några svenska studenter på hans masterprogram.

IP 3: Den sociala situationen är svår då han tycker att svenskarna inte kan kommunicera med de internationella studenterna. Han har få svenska kontakter.

IP 4: Språket har varit svårast hittills. Han har lärt känna några svenskar genom vänner i sin klass. Det har vart ok att skapa kontakt men många människor vill inte lyssna på dig. Det är lätt att prata med både svenska och utländska studenter tycker han.

IP 5: Det sociala livet är annorlunda här än i hennes hemland; där har man inte många rättigheter, bara skyldigheten att studera. I Sverige finns friheten att starta ett företag, ett band etc. Studenterna i hennes hemland är underlägsna. Hon har inte försökt ta kontak

med svenskar, vanligtvis möter hon människor och sen ser hon om de kan komma överens. Hon skulle vilja ha svenska vänner om hon fick chansen till det, men hon kommer inte leta efter dem. Hon beskriver svenskar som likgiltiga, avlägsna, hjälpsamma och trevliga. Man vet inte vad som händer inuti dem, kanske berättar de inte hur de verkligen känner.

IP 6: Interaktionen på och utanför campus skulle kunna vara bättre. Människor i hans hemland är mycket mer sociala, man kan prata med vem som helst. Det vore också bra för studierna då de är uppdelade i tre delar som han ser det. En del är föreläsningarna och professorerna, en annan är självstudierna och en tredje är interaktionen med andra studenter. Man kan öppna upp för nya idéer då. Det är svårt att komma till rätta med språket. Folk försöker förklara på engelska i affärer och det uppskattar han. "Folk är vänliga, det är ett som är säkert". Det är svårt att komma i kontakt med svenskar. Han har explicit inte försökt att prata med någon, inte grannarna heller. Kanske är det så livet fungerar här säger han, människor är reserverade och har minimal kontakt med varandra.

IP 7: Om han frågar någon något så svarar de. Hans handledare och mentorer är väldigt samarbetsvilliga; om det uppstår problem gör de sitt bästa för att lösa det. Alla är annars väldigt "upptagna". Det är svårt att få kontakt med folk, de vill prata svenska och kommer inte frivilligt och träffar en. Men det finns få tillfällen han har tid att träffa folk. De andra studenterna träffas med sina landsmän. Det finns en brist på att dela aktiviteter.

IP 8: Hennes landsmän studenter deltar inte i aktiviteterna här. Kanske på grund av språkskillnaden. Hon vill ha bättre information om aktiviteterna. Det är svårt att förstå svenska tillsammans med att det inte finns några svenska studenter på masterprogrammet hon går. Hon skulle vilja att det fanns aktiviteter där man träffar svenskar. Hennes hyresvärdar i Sturefors var svenskar och det fanns en till svensk student där. Hon har annars inte mycket kontakt med svenskar och har inga svenska vänner. Svenskar är blyga och även hennes landsmän är blyga, resonerar hon. Om du är bra på något kan det fungera som en kommunikationskanal för att lära känna folk, hon ger som exempel en pojke som dansar.

IP 9: Det värsta är att han har färre vänner här än i hemlandet; han har en grupp studenter han umgås med. Han tycker att det är svårt att hitta vänner. Projekt med andra studenter från andra länder är ett bra sätt att träffas, han berättar att han hade ett projekt med två svenskar. I industrin måste man kunna arbeta med vem som helst. Den här konversationen är den längsta han någonsin haft med en svensk. Människor säger hej och går vilket är mycket annorlunda mot hans hemland. Det svenska samhället är inte mycket intresserat av att ha kontakt med indier. I studentkorridorerna kan man skapa kontakter. På föreläsningarna sitter de efter nationalitet. Han känner ett motstånd från svenska studenter att mingla med internationella studenter. Det bästa med hela landet är att det inte är några skillnader mellan könen. Det är en stor skillnad om man jämför med hans hemland. Studenterna är mer uppdelade, varje universitet har ett hostel där man har olika avdelningar för män och kvinnor. I klasserna är de mixade men sitter i olika rader efter kön. Här lever kvinnorna självständigt, i hans hemland bor de hemma eller på universitetets hostel. Män har större friheter att bo var de vill. Han ser studenterna behandlas väl här. På grund av det inte är några avgifter här ger den indiska banken inga lån, vilket han tycker är dumt. Han gillar att universitet tar feedback anonymt. I hemlandet måste studenterna anpassa sig och studera, här har de mer makt. De har strejker varje vecka vid universitet

där han studerade i hemlandet, politiken är mer invävd i studentlivet. Man strejkar av alla möjliga anledningar säger han, mestadels är det larviga sådana.

IP 10: Majoriteten av studenterna vid hans program är utländska och kontakten är god men med föreläsarna kunde kontakten vara bättre. Han har bara haft kontakt med en person ur administrationen vilket var samordnaren för masterstudenterna. Han är en underbar kille. Han tycker det är väldigt väldigt svårt att ta kontakt med nyktra studenter. De är reserverade och blyga förutom när de dricker alkohol, då öppnar de upp sig. Han har inte haft så mycket kontakt med svenskar, det är inga svenskar i hans klass. Sverige är annorlunda mot andra länder i Europa, han jämför med Storbritannien som han bott i i 2-3 år. Han tycker folk är reserverade och pratar bara med dig om du pratar med dem, miljön är annorlunda. I hans hemland kommer folk ut på kvällen och gömmer sig på dagen. Här är det tvärtom. "Vi arbetar efter ljus, svenskar arbetar efter klockan". I hans hemland går du upp när det är ljust ute. Han såg människor gråla för första gången här i en snöstorm. I hans hemland grälar folk när det är för varmt ler han.

IP 11: I hans klass och på hans program finns det inga svenskar, så han har inte haft mycket kontakt med dem. Han har inte fått några svenska vänner än men han skulle vilja om han kan hitta tiden till det. Han hade en bra bild av Sverige i hemlandet och han hittade mer än det när han anlände.

IP 12: Matlagning är ett problem för de flesta män (även kvinnor men till en mindre utsträckning), de är vana vid att någon lagar maten åt dem. I hemlandet organiserar departementen festivaler, här finns kårer som ordnar fester, men de är inte till för alla. De fester som anordnas i hennes hemland är kulturella, något alla kan ta del av. Att dricka alkohol anses dåligt i hennes hemland, vissa indiska killar tycker dock om friheten att konsumera alkohol här. Det är svårt att veta hur man ska träffa människor, universitetet och studenterna måste ta mer initiativ. Hon tror att kommunen organiserar en middag för internationella studenter. Folk hittar landsmän, gör saker ihop. Det finns ingen plattform, form av en aktivitet som binder samman alla studenter. I hemlandet har de kommittéer där alla får en uppgift att utföra. Kanske kan man skapa något liknande här; masterstudenterna ökar så det skulle kunna vara en bra idé. Hon har haft kurser med svenskar men har inte haft några svenska vänner när kurserna har avslutats. Hon har dock en värdfamilj som hon träffar en gång på två månader ungefär; de visar henne platser, svensk kultur, introducerar folk etc. Hon fick den här värdfamiljen genom en studieorganisation. Hon vet inte hur man tar kontakt med svenskar, hon beskriver att i Frankrike följde hon bara med när andra hade en fest eller liknande. Att studera ihop vore en bra idé, då skulle man kanske hitta någon social aktivitet att göra tillsammans också. Om festivaler eller liknande finns i Sverige vet hon inte. Kanske internationella studenter måste lära sig att anpassa sig då kulturen och smaken är olika. Om hon tyckte om fester och liknande skulle hon söka upp dem. Det vore trevligt att få prata med någon om kultur, möjligheter vad gäller aktiviteter och events. Som det är nu finns det två grupper av studenter; de utländska och de svenska.

IP 13: Man har friheten att prata, skriva vad man vill, hon tycker det är det viktigaste. Censuren är mycket stark i hennes hemland, om man skriver eller talar mot regeringen kan det bli väldigt besvärligt för dig. "Om man kan bevisa sin idé, är det bara ok här". När man inte blir censurerad öppnas atmosfären upp, resonemanget går inte bara runt runt. Atmosfären här uppmuntrar studenterna att uppleva samhället och se andra platser än universitetet. I hennes hemland känns det som man inte har någon social upplevelse och erfarenhet efter examen. Universitetet har en bra service; möjligheten att få en svensk

värdfamilj som är väldigt snäll och accepterande. Hon har en sådan och de lyckas vara tillsammans på helgen och det är bra. Hennes svenska grannar är väldigt snälla; de bjuder med varandra på fester. Det är svårt för svenskar att ta kontakt, prata på andra språk. Det går lättare när det väl har börjat, när man tagit första kontakten. Efter 1,5 år börjar kassörerna på hemköp att prata, vilket är bra.

IP 14: Han pratar med folk från andra länder, läser svenska nyheter, på något sätt förändras han inuti. Det är mycket fester här. Skillnaden mot hans hemland är att han har många vänner där, här träffar man bara någon. Det är en bra upplevelse, upplevelsen att få nya vänner från olika länder. Svenskar är snälla och artiga men inte lätta att bli vän med. Han är inte säker på varför, kanske svenskar inte är så sociala som spanjorer t.ex. Han har pratat med svenskar, men det är en vanlig känsla även hos hans kamrater att det är svårt att etablera kontakt. De hade en diskussion i klassrummet och kom fram till att den generella bilden av svenskarna är att de är artiga men är svåra att bli vän med. Han skulle vilja ha mer kontakt med svenskar då han tycker att det är bra att utbyta idéer mellan länder, kulturella sådana. Växer man upp i ett annat land är det bra att veta.

IP 15: Människor är vänliga och hjälpsamma om du har problem, svenskarna försöker kommunicera på engelska även om de inte är bra på det. Det är mycket annorlunda att vara student här i jämförelse med hennes hemland. De är mer familjeorienterade där medan här föredrar folk att leva ensamma. Det är svårt att specificera vad som gör det här landet motsatsen till hennes. Det var lite bortkommet i början men nu är det ok, det är inga restriktioner när man vill umgås (religion etc.). Hon är irriterad på att hon inte kan jobba här, man behöver ett extrajobb men det är svårt att få. Det finns stor tillfredställelse att tjäna egna pengar. Hon har försökt men känner sig skeptisk till om hon kommer få något. Vilket jobb som helst duger, så länge det inte påverkar studierna; reklam/tidningsutdelning gör det. Svenskar är blyga, om de inte är fulla, då blir de för sociala. De är väldigt öppna men föredrar svenskar. De har ett gott uppförande men är för blyga för att blanda sig med andra. I hennes hemland ringer man vänner lite när som helst, man går över till dem när som helst. Svenskar är hjälpsamma i arbete och det var inget "blame-game" i projektet, även om vissa uppenbarligen gjorde mer än andra. Det var en laginsats. Det vore trevligt att få veta mer om andra kulturer. Människor är rättframma; de säger vad saken gäller. I hennes hemland ser människor till att de har tid för dig även om de egentligen inte har det. Å andra sidan så gör svenskar alltid det de sagt att de ska göra. Det är kanske lite hårt ibland att vara så rak men bra på samma gång.

IP 16: Folk är respektfulla även om de kanske inte tycker om oss. Han känner en tjej som hade ett bråk med en busschaufför, hon fick inte respektfulla svar på sina frågor. Människor är mer pratsamma i hans hemland och vill skapa kontakt. Folk här gillar inte att kommunicera. Enligt honom är svenskarna dock mycket lätta att kommunicera med på fester när de är fulla, då behöver han inte göra något utan de kommer till honom.

IP 17: Folk är väldigt blyga, pratar inte så mycket, hon bor i korridor med många svenskar vilket är väldigt trevligt men tyst. En stor skillnad för kineser är att det finns mer val här vad gäller det sociala livet. I Sverige kan studenterna sluta plugga om det vill, för att resa eller jobba eller för att starta annan utbildning. I hennes hemland är det väldigt svårt att göra något sådant. Svenskarna får också mycket ekonomiskt stöd, de behöver inte ens betala tillbaka allt vilket är jättebra. Valfärden är väldigt bra. Man behöver betala skatt för mat, hon är inte säker på att det är rättvist mot internationella studenter. Kanske kan man reducera lite för de internationella studenterna. Hon känner inte många svenskar, de flesta

är från korridoren. Svenskarna är vänliga och hjälpsamma, hon känner svenskar hon tycker är trevliga och bra människor. Killarna finns det två typer av; de som sitter hemma och spelar spel och den andra typen som festar och blir fulla. Svenska tjejer är aktiva, pratar mycket, bryr sig inte om vad folk tycker om dem, väldigt självsäkra. Vissa är stolta men de flesta är väldigt vänliga. Hon har en väninna som har en svensk pojkvän och när hon var och träffade hans vänner med honom pratade ingen av vännerna med henne. Det gjorde att hon kände sig lite förolämpad.

IP 18: Folk är hjälpsamma men väldigt reserverade och blyga när det gäller att prata. Även om man sitter bredvid dem måste man vara den som börjar prata. Det bästa här är att folk är att de är så hjälpsamma och samarbetsvilliga. Det har inte gått bra att skapa kontakt med svenskar, de vill inte att internationella studenter ska vara deras vänner. Han skulle inte vilja ha kontakt med svenskar.

IP 19: Det är lätt att få kontakt med svenskar på banken, på universitet etc. men de är tysta och besvarar endast ens frågor och inget mer. Hon har åtta korridorkamrater, hon har mer kontakt med dem än med genomsnittskontakten hon har med svenskar. Människor är vänliga när du har ett problem. Men hon har mer vänner från andra länder än Sverige.

IP 20: En skillnad här är att systemet motiverar en att studera, du behöver inte vara på universitetet om du inte vill men du går på föreläsningarna ändå. Hur man undervisar är annorlunda, det är mycket mer praktiskt, lekar tom, det man lär sig blir påtagligt. Det är inte heller så hierarkiskt som i hennes hemland vilket också motiverar. Det bästa med studierna är att hon har hittat hur hon vill "gå vidare med framtiden", hon känner att hon vet det nu. Det sämsta är att ibland kunde de inte möta förväntningarna hos professorerna på grund av de olika studiesystemen. Det var speciellt svårt de första sex månaderna, sen blev det lättare. "Ok, systemet är annorlunda, jag borde anpassa mig". Administrationen på universitetet är alltid väldigt hjälpsam, de svarar snabbt och alla är hjälpsamma. Den mesta informationen om samhället har hon fått av svenska vänner. Det finns många broschyrer men alla är på svenska, så hon vet inte vad de handlar om. "Man tänker att man ska be en svensk vän översätta dem men sen glömmer man bort det, så man får aldrig veta vad de handlar om". De har några rabatter här med studentkortet, de är en förmån som inte finns i hemlandet. Hon har flera svenska vänner efter att hon insåg att svenskar inte är initiativtagare i relationer. Om man går fram till dem och tar initiativet är de så trevliga och pratsamma. Det är svårt för andra, hon hör att folk klagat mycket på svenskarnas reserverade attityd. Men hon håller inte med, de är annorlunda och behöver någon som tar första steget.

1.6 Bostadsfrågan

IP 1: Inget uttalande.

IP 2: Genom Studentbostäders hemsida ansökte han om boende och fick ett rum i en studentkorridor.

IP 3: Han ansökte om ett rum hos Studentbostäder och gillar att det var möblerat. Han har själv inte mött några problem vad gäller boende men vet att de är andra som har haft problem att hitta boende. Det finns inte tillräckligt många rum, speciellt inte på hösten när trycket är högt, säger han. Han är ganska nöjd med sitt boende.

IP 4: Han ansökte hos Studentbostäder, de äldre studenterna vid hans program guidade honom. Nu delar han en lägenhet med en annan student och han är nöjd med detta. Han har bott i korridor först men var inte nöjd då de inte städade ofta nog.

IP 5: Hon har bott med en andraårsstudent i två månader, nu bor hon i en lägenhet. Hon är inte nöjd eftersom den inte är möblerad och att hitta möbler är svårt. Den ligger också över en bastu vilket gör att det blir varmt och inte luktar så gott. Hon bor själv och hyr av Studentbostäder.

IP 6: Han hade en vän som anlände före honom och när han kom hade vännen redan ordnat boende. De hyrde en privat lägenhet i Lambohov. Studenterna känner i regel inte till Studentbostäder innan de fått visum.

IP 7: Bostadsfrågan är hans enda negativa upplevelse så här långt. Han kände inte till Studentbostäder när han fortfarande var kvar i hemlandet. Folk känner inte till poängsystemet. Han bodde med vänner i början och de hjälpte honom hitta ett ställe att bo på.

IP 8: Det är svårt att hitta någonstans att bo på i början. Studentbostäder har inte tillräckligt med rum. Hon bodde med en vän den första veckan, sen i Sturefors en månad och sen med en annan student i fyra månader. Nu bor hon i ett rum i en korridor och det är hon nöjd med. Några vänner hjälpte henne hitta boende.

IP 9: Han ansökte om en studentlägenhet men fick ingen. Han hade kontakt med vänner här så han bodde hos dem. Det är svårt att hitta boende, många studenter kommer hit. Han bor nu i en lägenhet med en vän. Levnadsstandarden är högre här; man har varmvatten hela dagen och det är inga strömavbrott och förklarar att i hans hemland är det två om dagen).

IP 10: Han ordnade boende med vänner först som en temporär lösning. Nu bor han själv genom Studentbostäder. Han hittade dem genom liu-hemsidan och han är nöjd med sitt nuvarande boende. Han bor med en vän. När du bor i hans hemland kan du inte bo själv ler han, du skulle bli galen.

IP 11: Det är svårt att ordna boende, I början bör universitetet bistå med temporärt boende. Nytt land och nya seder, ohanterligt när man är ny. Man har inte tillräckligt med poäng hos studentbostäder. Hans landsmän har en gemenskap här så de hjälpte honom att fixa boende. För andra studenter utan en sådan gemenskap blir det svårt med boende. Han delar en lägenhet med en vän och är fullständigt nöjd.

IP 12: Hon bor i korridor och är nöjd med det. I början bodde hon med några vänner som rekommenderade studierna och fick hjälp att hitta ett eget ställe den vägen.

IP 13: Det var inte svårt att hitta boende; det finns en webbadress på LiU-hemsidan som berättar hur man ansöker om bostad. Hon hade ett rum i en studentkorridor ordnat redan innan hon anlände. Hon behövde ingen hjälp med att hitta nånstans att bo.

IP 14: Han ansökte om ett boende via studentbostäder och det var helt ok att hitta ett eftersom han kom för ett och ett halvt år sedan. Han har hört att det är svårare här nu. Det

är bra att bo här men han förstår inte varför de inte röjer undan snön. Han bor i korridor för att det är bra att träffa andra människor.

IP 15: Det var inte lätt att hitta boende, hon hade vänner som fixade ett temporärt boende. Sen fick hon eget boende efter en månad. I början var det problematiskt; många studenter känner på samma sätt, en del tom spenderade en dag utomhus. Universitetet har temporärt boende men det är dyrt; 200kr/natt. De hade all information från början men det fanns helt enkelt för lite bostäder till för många studenter. Hon bor nu i korridor och trivs med det.

IP 16: Första månaden var han i Borås hos en släkting, när han sedan kom hit till Linköping såg han en annons på en anslagstavla som erbjöd en lägenhet så han tog den i ett år. Sedan fick han en lägenhet hos Studentbostäder och bor med en klasskamrat. Förra året var lite svårt, men om man är ute för sen så är det naturligt. Han har sett andra studenter som har problem. Det beror på volymen studenter som kommer men han tror att den kommande studieavgiften kommer lösa det problemet.

IP 17: Hon hade redan ett rum när hon anlände, systemet för att hyra bostad är väldigt avancerat och bra. Men hon känner andra som har haft svårt att hitta boende men de fick hjälp så det var inte ett stort problem.

IP 18: Det finns ett onlinesystem här det finns inte överallt, så han kan fixa boende från sitt hemland, vilket han gjorde (bor nu i lägenhet som han delar med en kamrat hos Studentbostäder). Via hemsidan förstår studenterna vad de ska göra för att kunna bo ordentligt, säger han. Han känner människor som haft problem, en vän var antagen till Chalmers och fick spendera en natt på en busshållplats. Efter en vecka åkte han tillbaka till sitt hemland då han inte kunde hitta boende.

IP 19: Det var inte svårt för henne att hitta något men hon har vänner som det var svårt för. Hon hyrde en lägenhet från en hemsida som inte hade något med universitetet att göra och hade på så vis boende innan hon kom hit. Nu bor hon i korridor. Det är svårt för andra, speciellt första veckan. De måste spendera pengar på hotell och hostel.

IP 20: Det var inte lätt för henne då hon ansökte sent. Genom vänner fick hon en lägenhet, hon har bott med vänner först. Efter sex månader flyttade hon till korridor vilket är en perfekt bostadsform tycker hon. När man vill vara för sig själv går man in på rummet och när man vill ha sällskap och prata går man ut i köket och vardagsrummet. Det är så roligt och något hon alltid kommer att minnas. Många andra hade också svårt att hitta boende men efter ett tag hade alla funnit något.

1.7 Framtiden - att jobba och bo i Linköping

IP 1: Han kan tänka sig att jobba här och hade stora förhoppningar om att hitta ett jobb här när han först kom hit. Men med den ekonomiska krisen känns det inte särskilt troligt att han kommer hitta något jobb här, varken i Linköping eller i Sverige. Om han hittade ett jobb i Linköping skulle han kunna tänka sig att stanna, även om han föredrar Stockholm. Han vill ansöka om att doktorera i Linköping och är beredd att stanna i ytterligare fem år åtminstone. Varför inte stanna längre? Studiekamrater från hans hemland skulle också kunna tänka sig att stanna om de blev erbjudna jobb. Men helst inte, av olika anledningar, som att staden är väldigt liten. Det är också skillnader om du frågar en man eller kvinna

från hans hemland. Från det mannen fyller arton måste de göra militärtjänst i två år. Man måste hitta en möjlighet att doktorera samt ett fast jobb för att inte behöva göra det. Följaktligen kommer man ansöka överallt för att bredda sina chanser. Allra helst skulle han vilja åka till USA på grund av de många jobb som finns där att söka, han känner att han där har allra störst chans att hitta något. Andra studenter från hans hemland vill också åka dit av olika anledningar. Vissa vill bo i en stor stad. Själv föredrar han att leva i Sverige men han kommer åka dit han har bäst utsikt att hitta jobb. Och som han ser det är det USA.

IP 2: Han kan tänka sig att söka jobb här; det beror på vilket företag han kommer jobba på. Han bryr sig inte så mycket om var han bor, inte den närmaste framtiden. Han skulle föredra Linköping eftersom det är en miljö han är familjär med. Det finns dock inte många stora företag i Linköping vilket inte skapar så många möjligheter då hans specialisering är inom datavetenskapen. Så han tror inte att de är möjligt. Den ekonomiska krisen har även den gjort sitt. Ett stort problem just nu är språket. Men han kommer att försöka skaffa jobb här. Flera av hans studiekamrater skulle kunna tänka sig att stanna, han har en vän vars flickvän kommer hit för att studera precis nu. Så hans vän kommer att vara kvar. Själv är han dock inte säker på hur länge han kan tänka sig att stanna. Fem år kanske. En stor anledning att inte stanna är vädret, det är för kallt här. Att inte kunna språket och att inte ha några svenska kontakter är ett annat skäl. Svenska kontakter, att kunna språket och ha goda möjligheter skulle göra det mer attraktivt att stanna.

IP 3: Han skulle vilja ansöka om ett jobb här men tror inte att han kan få något med alla som ansöker. Det gäller både Linköping och resten av Sverige. Han planerar att avsluta sina studier (vill ansöka om att doktorera här), skaffa ett jobb en kortare tid och sen åka tillbaka till sitt hemland. "Alla är vana vid sin sak" säger han. Det samma gäller andra delar av världen. Men för tillfället är han inte säker på vad han vill. En annan bidragande orsak till att inte stanna här skjuter han in, är det dåliga klimatet. Han tror att de flesta studenter känner som han gör.

IP 4: Han är inte säker på om han vill ansöka om ett jobb här i framtiden, det är inte något han tänker på i dagsläget. Om företagen är bra, skulle han kunna tänka sig att starta sin karriär här. Men efter ett år eller så vill han åka tillbaka till sitt hemland då hans familj är där. Om han skulle få riktigt bra erbjudande kan han tänka sig att stanna i fem år. Han vet människor som gjort sin doktorsavhandling i Stockholm ett tag och de är nöjda med att stanna. De åker till sitt hemland på semester. Han kan tänka sig att åka till ett annat land ett tag också, bara det finns ett bra erbjudande. Men sen vill han åka hem.

IP 5: Hon kan tänka sig att söka jobb här men hon måste lära sig svenska först. Hon föredrar att få en PhD-position, så hon kommer att åka varsomhelst hon kan få en sådan. Om hon inte kan få en sådan skulle hon vilja jobba här. Inte säker på hur länge hon vill jobba här men hon har vänner i Stockholm och Göteborg så hon kanske åker dit. Hon föredrar större städer. Singapore, Hongkong och Amerika är attraktiva platser. Hon har kontakter i Singapore och Hongkong och Amerika är känt för sina bra universitet. Hon tror att andra studenter kan vilja stanna för att göra en doktorsavhandling, vissa iranier vill stanna för att inte bli dödade i Iran. Studenter från hennes hemland vill åka hem, en del är förlovade nu. Annars vill de tillbaka till sin familj då det i hennes hemland det är väldigt omoraliskt att hålla sig borta från sina föräldrar.

IP 6: Han kan inte tänka sig att jobba här. Han har en ganska specifik idé om vad för slags jobb han vill ha efter att ha jobbat i hemlandet. Det finns några jobb här men för hans del vore det bättre att åka hem. Det handlar om hur livet levs, han kan inte tänka sig att stanna efter studierna. ”Det finns två vägar i livet; jobbet och det privata. Jobbdelen kan bli tillfredställd här men inte den privata.” De flesta av hans landsmän som studerar här känner nog att de inte kan bli tillfredställda här. Man kan tänka sig att stanna någon annanstans ett tag. Av de nordiska länderna känner flest till Sverige, eller snarare Stockholm, ingen pratar om Norge och Danmark. Möjligtvis Finland, de har ett bra universitet.

IP 7: Han tror inte han kommer vilja ansöka om jobb här, han vill åka hem och göra en doktorsavhandling. Kanske någonstans i Europa, det beror på tid och tillfälle var han hamnar. Jobbmarknaden är smal, det finns inte någon stor chans att få jobb här. Om man kan svenska bra kan man få ett jobb. Det är också svårt att stanna för han vill tillbaka till sin familj. Linköping är den plats han gillar bäst av det han sett av Sverige. Folk är samarbetsvilliga här. Det allra bästa är bristen på studieavgifter och den höga standarden på utbildningen. Det dåliga är snön; ibland städas den inte undan. ”Livet är väldigt lättamt och smidigt här”. Vissa får bra jobb och stannar i Danmark, andra länder kanske vill stanna men de flesta vill testa något nytt när de är klara här. Folk kommer hit för masterstudierna.

IP 8: Hon tror inte att internationella studenter har stora möjligheter att få jobb här. Hon har en vän i Stockholm som säger att det finns möjligheter. Om det kom en bra möjlighet skulle hon kunna stanna i 1-2 år. Men hennes program ger inte breda möjligheter. Slutligen åker hon hem, hon vill inte åka till något annat land heller efter studierna. Vissa vill stanna här, de har släktingar eller partners här. Vissa vill doktorera, men de flest vill tillbaka till sina hemländer. Speciellt hennes folk har mycket starka familjeband.

IP 9: Han kan inte tänka sig jobb nu. När han har ansökt om att få göra en doktorsavhandling kan han skapa sig en uppfattning om industrin här. Då kan han bestämma sig. Det finns bättre löner här än i hans hemland, vilket är ett argument för att jobba här. Om man är två partners som jobbar här kan det funka, annars blir det svårt att stanna. Han kommer antagligen inte stanna, varken här eller någon annanstans. I hans hemland är de mer fästa vid sina föräldrar, de åker hem varje vecka. Han kan tänka sig att stanna här 5-6 år men sen åker han hem. Nästa generation kan dock bli annorlunda tror han; det har hänt en massa med familjerelationerna i hans hemland på kort tid, mycket på grund av globaliseringen.

IP 10: Han kan inte jobba här; han är sponsrad av regeringen och måste åka tillbaka till sitt hemland och tjänstgöra hos en regeringsorganisation i tre år. Det är något alla med stipendium måste göra. Han känner ganska många som vill stanna men det är svårt med lågkonjunkturen. Språket är begränsande för internationella studenter, det är ett inofficiellt krav för att få jobb. Personligen finns det inte många möjligheter här, åtminstone inte i Linköping. Han känner folk i Storbritannien och USA och de har fått jobb inom sex månader efter avslutade studier.

IP 11: Han kommer att försöka hitta jobb här, han försöker hitta en chans att doktorera här och sen får han se. Om han fick ett bra jobb kan han tänka sig att stanna i Sverige eller i Linköping. Det känns dock inte troligt för honom på grund av lågkonjunkturen. Men med en bra möjlighet kan han som sagt tänka sig att stanna. Det är en bra upplevelse att vara

här. Han kan inte tänka sig att åka till något annat land, speciellt inte America som han inte tycker om. Om det blir något annat land än hans hemland så blir det Sverige. ”Alla älskar sitt hemland”. Hur andra utländska studenter känner inför att stanna kan han inte svara på.

IP 12: Hon har ansökt och fick en intervju i Stockholm men hon fick sin PhD-plats så hon gick inte på den intervjun. Har hört att svenska studenter får jobb först, om platserna inte kan fyllas av svenskar så överväger man utländska studenter. Svårt att få jobb här, många flyttar till andra europeiska länder och får PhD där. Tyskland, Storbritannien etc. ibland behöver man svenska för att få jobb. Kommunkurserna i svenska är bättre än universitetskurserna. Kommunens kurser är fokuserade på att prata och universitetskurserna är mer fokuserade på grammatik och stavning. Hon får känslan av att hon kan plocka upp språket fortare på kommunens kurser. Hon kan tänka sig att jobba var som helst men kan inte tänka sig att jobba i Linköping under någon längre tid. Kanske om hon fick några vänner på PhD-platsen skulle hon en större vilja att stanna. Men hon tror inte att hon kan leva igenom en till vinter som den här. Hon ansökte i Tyskland, hörde att atmosfären är bra där. Hon känner överlag att lågkonjunkturen gör att det inte går att förvänta sig mer. Hon ville hitta jobb, Tyskland och Sverige var de länder hon tänkte på, hörde att det är effektivare här. Hon hade försökt hitta något någon annanstans i värsta fall (om hon inte fått en PhD-position här eller i Tyskland). Hon känner en tjej från Spanien och en kille från Turkiet som kom hit och vill stanna här, En annan vän startade ett företag här för ett år sen. Många vill stanna här.

IP 13: Hon ville ha ett extrajobb och har ansökt om en PhD-position, men hon tror inte hon kommer hitta någon här. Danmark eller Tyskland är mer troligt. Det är underligt att regeringen spenderar så mycket pengar på utländska studenter men inte försöker locka dem att stanna. Kanada och Australien gör det. Hon har en vän som ansöker om jobb i Australien där de verkar föredra utbildade människor, ser det som en investering. Hon skulle vilja stanna här för en PhD om hon kan hitta en, detsamma gäller jobb. Det är bättre att stanna när du vet hur allt funkar än att flytta igen. Hennes första val är Sverige, sen Tyskland, efter det Kanada och Australien. Europa är bara 5 timmar från hennes hemland. Optimalt skulle hon stanna här, hitta ett jobb i ett år och sen gå vidare med en PhD. Hon kan dock tänka sig att stanna längre än så. Större städer som Göteborg eller Stockholm vore att föredra. Många studenter åker till Kanada, är lyckligare där. Det är hennes intryck att folk med en partner mer tenderar att vilja stanna här. Singlarna föredrar att åka över atlanten. Man kan hitta folk av andra nationaliteter där, samt att i några områden är klimatet varmare, det är enkelt att hitta jobb, det finns inget språkproblem och det är billigare att leva där.

IP 14: Han skulle kunna tänka sig att söka efter jobb här om det fanns den möjligheten; det är väldigt bra att ha arbetslivserfarenhet. Om han kan välja fördrar han att stanna i Linköping. Två år skulle vara bra, om man har upplevt allt är det bättre att åka hem. Polackerna vill stanna, men det beror väldigt mycket på personen. Om man växer upp i ett stort område i hemlandet blir Linköping för litet, man vill ha nöjen. Han har vänner som känner så.

IP 15: Om de fick jobb här skulle hon stanna men hon är skeptisk till möjligheten. De flesta studenter (vänner) känner som hon gör. De flesta har jobbat i hemlandet, kan ta med kunskap från arbetslivet där plus de kunskaper de fått under sin masterutbildning här.

IP 16: Angående jobb så skulle han sagt nej för ett år sedan, han hade inte velat jobba här då. Nu skulle han göra det om han fick ett erbjudande. Han är inte säker på hur det är i verkligheten. Han har sin doktorsavhandling nu, sen får han se. Han tror att han kommer ansöka om en PhD-position men i USA, de har bättre universitet där. De är inte här för att stanna, han känner sig provocerad av känslan att det inte finns någon plan från samhället för dem att stanna där, vilket lett till att han söker sig till andra länder. Han kommer inte heller att söka sig till andra länder i Europa. Det finns vissa studier som är mer välkomnade än andra; software programming är ett av dem där vet han folk som fått anställning i Linköping och Norrköping efter avslutade studier. Kanske måste man prata mindre på sådana jobb eller så är det större behov av dem på marknaden. Språket är en stor del av det hela dock, det känner han sig säker på. Det är inte det att han inte är intresserad av att stanna här och jobba han är helt enkelt mer entusiastisk när det gäller fortsatta studier i USA. Hans program är inte heller särskilt förmånsfullt, det behövs sällan PhD någonstans. Han tror andra studenter kan delas in i två grupper; den gruppen som vill stanna, den gruppen går mer och mer åt hans håll och den gruppen som vill åka. USA, Australien och Kanada är vad folk tänker på när de tänker på PhD-positioner.

IP 17: Om man inte kan svenska är det väldigt svårt att få jobb och hennes studier ger inte någon bred marknad. Om hon hittade ett bra erbjudande skulle hon kunna tänka sig att stanna. Hon har en pojkvän med jobb i America som vill flytta till Kina men hon är flexibel och kan tänka sig att flytta till USA och bo där med. Hon känner många studenter som studerar computer science och som har fått förlängt visa. Inte många är framgångsrika vad gäller att hitta jobb här.

IP 18: Han har ansökt till olika företag men har en dålig erfarenhet av det då han inte fått något. Men han tänker inte sluta försöka. Språket är det största problemet, det borde finnas en extratid för grupplektioner för att förbättra kommunikationskunskaperna. Planläggningen av lektionerna borde ändras, det borde vara mer fokus på att prata. Om han hittade ett erbjudande så han kan stanna skulle han göra det. Nuförtiden är det inte så lätt att få jobb i hans hemland och då man måste ha ett till två års praktisk erfarenhet. Företagen här uppmuntrar en att söka, i hela Sverige inte bara i Linköping. Men det finns färre jobb på grund av lågkonjunkturen. Han skulle vilja åka till Tyskland, det finns mer möjligheter där. Om han får något där åker han dit men hans första prioritet är att stanna då han är familjär med systemet, företrädesvis Linköping. Andra studenter skulle vilja ha jobb här de med. Språket känns, som tidigare nämnts som det största problemet, vissa ställen kräver att man pratar svenska.

IP 19: Om hon gillar kollegorna, om det är relaterat till det hon läser nu så kan hon tänka sig att jobba här. Vilken stad som helst i Sverige skulle duga, men Göteborg eller Stockholm vore att föredra då det är mer folk där. Hon kan inte tänka sig att leva i Linköping någon längre tid efter att studierna är klara på grund av den mindre befolkningen. Hon är inte säker på hur hon gör i framtiden. Om hon vill ha en PhD-position kommer hon välja den plats där hon får bäst möjligheter, men än vet hon inte. När det gäller hennes kamrater är det väldigt olika; vissa vill stanna på grund av livsrutinerna här, de gillar det. Vissa vill till andra städer, andra länder. De flesta skulle stanna om de kan hitta en bra PhD eller ett jobb.

IP 20: Linköping är inte ett idealt ställe att bo och jobba på hela livet men en bra start, hon skulle kunna tänka sig att jobba var som helst i Sverige. Efter studierna vill hon ha ett jobb och är väldigt flexibel med det. Hon föredrar Sverige eftersom hon nu känner kulturen och

lite av språket. Det är mycket olika med andra; en del vill stanna, andra åka tillbaka till Iran, vissa till USA. De flesta vill stanna skulle hon vilja påstå, hon tror att det är livsstilen, att de smälter in i samhället och på grund av det statliga stödet. Hon har rest i Europa och får intrycket att Sverige är det lättaste stället för utlänningar, det är så öppet och vänligt. Men det största argumentet är det statliga ekonomiska stödet.

1.8 Finansiering

IP 1: Inget uttalande.

IP 2: Hans familj finansierar studierna.

IP 3: Han finansierar sina studier delvis genom att betala själv och delvis genom sina föräldrar.

IP 4: Hans familj finansierar studierna.

IP 5: Hennes föräldrar betalar studierna.

IP 6: Han finansierar sina studier med de besparingar han har och med lite stöd av sin familj.

IP 7: Hans föräldrar finansierar studierna.

IP 8: Hon betalar en del av studierna med pengar hon sparat när hon har jobbat samt att hennes föräldrar betalar en del.

IP 9: Han finansierar sina studier själv genom pengar han sparat från sina jobbår. Han betalar cirka 70-80 procent själv, resten står hans föräldrar för.

IP 10: Han fick ett stipendium av pakistanska regeringen, administrerat av det svenska institutet.

IP 11: Hans föräldrar betalar för hans studier.

IP 12: Hon finansierar studierna med sparade pengar.

IP 13: Hon finansierar sina studier själv. Det är lite konstigt att många studenter har stipendium men att det inte är vanligt bland hennes landsmän som studerar här. Svårt att få på grund av den politiska situationen. Sverige erbjuder stipendium men tror att hennes hemland är rikt. Men det är rikedomar som folket inte får ta del av. Det känns inte rättvist.

IP 14: Han finansierar sina studier med pengar han sparat från när han jobbade samt pengar hans familj bidrar med, Då det inte var någon studieavgift finns ingen stor press.

IP 15: Hennes föräldrar finansierar hennes studier.

IP 16: Hans familj finansierar hans studier.

IP 17: Hon finansierar sina studier mestadels genom pengar hon fick genom att jobbat i fyra år. Förutom det får hon support av sin familj.

IP 18: Hans föräldrar finansierar hans studier.

IP 19: Hennes familj finansierar hennes studier.

IP 20: Hon finansierar sina studier med sparade pengar samt familjen.

1.9 Avgiftsfrågan

IP 1: Att studierna har varit avgiftsfria har varit mycket viktigt. Han ville välja USA för att han skulle ha möjligheten att arbeta för att betala studieavgifterna. I Sverige finns det inte någon utsikt att hitta ett jobb som forskningsassistent eller något annat jobb varken på campus eller utanför. Han blev antagen till ett program i Schweiz och de har en mindre studieavgift. Så en liten avgift vore ok. I hans hemland ligger avgiften på mellan 1000-2000 euro per termin, så ett sådant belopp skulle han kunna tänka sig att betala för studier i Sverige. Andra faktorer spelar in; i Tyskland har man också en låg avgift men krav på att man talar tyska samt att det är svårare att få visum. I Sverige är allt på engelska och det var inte svårt att få visum. Danmark införde avgift och studenter utanför EES regionen sjönk, påstår han. Om andra länder erbjuder möjligheten att jobba vid sidan av studierna för att betala studieavgiften så skulle han välja ett sådant land före Sverige som inte erbjuder samma möjligheter till jobb för studenter. Det samma gäller stipendium. Att lägga in en avgift skulle bli mycket svårt för förstaårsstudenter att klara av. Den akademiska kvaliteten hos de utländska studenterna kommer att falla vid införande av en avgift. De kommer snarare för att de har råd, inte för att de är bra på det de gör.

IP2: Att studierna var avgiftsfria var en av de viktigaste anledningarna till att han valde att studera i Sverige. Då det är dyrt att leva här är han inte säker på att han skulle ha haft råd till det annars. Om han kunde få någon form av stipendium hade det fungerat att studera i Sverige även med en studieavgift. Men om han hade kunnat få ett stipendium i t.ex. USA eller Singapore skulle han ha valt något av dem istället. USA för att det är det bästa landet att studera datorvetenskap i och Singapore för att det ligger nära hans hemland. Dessutom studerar hans syster där och båda länderna har studier på engelska som håller en hög kvalitet. Han tror att andra studenter tycker som han gör; att avsaknaden av studieavgifter tillsammans med en hög kvalitet på studierna har varit den främsta anledningen att välja Sverige.

IP 3: Det är fantastiskt att det inte är några avgifter, en av de största fördelarna med att komma hit, den största attraktionspunkten. Han tror långt färre studenter kommer att komma vid införandet av en studieavgift. Själv hade han inte valt Sverige om det hade funnits en avgift tror han. Andra länder har andra fördelar då, de flesta ligger mitt i Europa och har mer kontakter på grund av det. Han kunde tänka sig att betala 2000\$ per termin för att stanna.

IP 4: Det har varit viktigt att det inte varit några studieavgifter men inte det viktigaste. Studiesystemet är viktigare. Men han hade inte valt att komma hit om det varit avgifter. I USA är undervisningen bra och den mesta forskningen inom hans område görs där. Han anser att han har en högre chans att få jobb där och skulle gärna ha jobbat där ett tag för

att sedan åka tillbaka till hemlandet med pengar för att leva ett lyckligt liv. De flesta studenterna från hans hemland åker till USA konstaterar han. På grund av att det finns goda jobbmöjligheter där. Han skulle kunna tänka sig att betala 25 000 sek/termin här. Faktum är, funderar han, att möjligheterna till extrajobb under studietiden är långt viktigare än studieavgifterna. Och du kan inte hitta några här. Man kan inte vara beroende av föräldrarna båda vad gäller studieavgifter och livskostnader.

IP 5: Det var mycket viktigt att studierna var avgiftsfria för hennes familj. Dom ville inte låta henne åka, så att det var gratis var en bra anledning att låta henne fara. Om det funnits en avgift hade hon antagligen studerat i ett annat land. Schweiz är bra, har studieavgifter men de är inte så höga (1000 euro). Det är också ett säkert land. Hon skulle kunna tänka sig att betala max 30 000 sek/år för att studera här. Hon vet att hon hade valt att studera i Europa ändå då det är svårt att få visum i USA och studieavgifterna är höga. Ett annat plus med Europa är att det finns många ställen att resa till. Hon skulle dock inte viljas åka till Italien; studentkorridorerna är smutsiga, hon såg det när hon besökte en vän som studerar där. Ett universitet i Madrid ville att hon skulle studera där men de hade inte några bra stipendier. Storbritannien är känt för att inte ha en god kvalitet på sina universitet, med undantag av några få.

IP 6: De avgiftsfria studierna är mycket attraktiva. Men det kan komma att bli en semester för många tror han. Om man spenderar pengar på sin utbildning så kommer man göra bättre ifrån sig. Han anser därför att det är bättre med avgifter. För honom gjorde de avgiftsfria studierna att han kunde fatta ett beslut snabbt. Han ville inte åka till USA, det är för befolkat. Han hade kommit till Sverige även med avgifter men det hade tagit längre tid. Det är väldigt svårt att komma in på ett masterprogram i hans hemland. En miljon skriver antagningsprov till de olika masterprogrammen och bara tvåusen är sedan slutligen accepterade till ett riktigt bra universitet. Tyskland var ett alternativ för honom då han pratar lite tyska. Han skulle kunna tänka sig att betala 800 000 sek för hela programmet här.

IP 7: Då det inte finns någon chans till ett extra jobb här gör de avgiftsfria studierna det hela ok. Men att betala för studierna också blir för dyrt. I USA och i Storbritannien finns det extrajobb, man betalar extra här på grund av bristen på jobb. Om det fanns avgifter här skulle han ha valt ett annat område, kanske Stockholm. Alternativet var annars USA eller Storbritannien. Det bästa här är det statliga stödet, hans föräldrar betalar hälften, staten hälften.

IP 8: Om en familj från hans hemland kan, skickar de sina barn till USA, Storbritannien, Australien eller Kanada. Sverige är ett litet land. Hon har även sökt till Nederländerna, blev antagen men de ville ha 10 000 euro per år så det blev för dyrt. Eftersom hon hade ett fast jobb i hemlandet var hon tvungen att väga för och nackdelar mot varandra noggrannare. Om det var värt att sluta jobba för att göra ett masterprogram. Att det inte fanns några avgifter här gjorde det värt för henne att fortsätta studera.

IP 9: Att det var avgiftsfritt gjorde en stor skillnad för honom. Man betalar studieavgifter i hans hemland men de är inte lika höga som kostnaden för att leva här. Kvaliteten på undervisningen är hög, de flesta kan engelska, det är en stor skillnad mot övriga Europa. Om folk i hans hemland visste att det var så skulle man kunna få studenter även om man introducerade studieavgifter. Om Sverige haft samma avgifter som Tyskland hade han

kanske åkt dit istället. Han kan tänka sig att betala 100 000 sek för hela programmet här. Man måste visa upp 73 000 x 2 i alla fall för att få visum här.

IP 10: För honom hade det inte så stor betydelse om det var någon studieavgift eller inte eftersom han har ett stipendium. Men för många andra är det en viktig avgörande faktor. Om man kommer hit eller inte om det skulle finnas avgifter har till stor del att göra med varaktigheten, avgiftens storlek och jobbmöjligheterna efter avklarade studier. Det kostar 140 000 sek per år i Storbritannien plus att du har många jobbmöjligheter samt att man får ett tvåårigt arbetstillstånd. Tyskland introducerade avgifter men folk kommer ändå på grund av de goda jobbmöjligheterna. Ett arbetstillstånd skulle vara bra här men han känner att chansen att få jobb här är låg. I Storbritannien har de ett "Highly Skilled Migrant Program", dessa studenter har stor sannolikhet att få ett arbetstillstånd. Han har hört om minskade utländska studenter i Danmark efter att man införde studieavgifter där. Om man måste betala tittar man mer på andra faktorer som jobb möjligheter; både under och efter studierna. I Australien betalar man 150 000 sek för hela programmet. Där finns jobberbjudanden och man kan arbeta under studierna. Många små saker kan bli bättre här. Språket är ett problem, men även om man behärskar det krävs många öppningar för att man ska få ett jobb.

IP 11: Folk vill studera vid ett högt rankat universitet men de överväger studieavgifter. Hans hemland är inte så utvecklat. Det är en anledning att välja Sverige. Det är en ömsesidig fördel för Sverige att inte ha avgifter, det lägger mindre börda på studenterna. Studenterna kan förstärka ekonomin när de är här. Han skulle ha valt Sverige i alla fall, han hade ingen aning om det fanns en avgift eller ej. Sverige eller Kanada var de länder han hoppades få utbildning ifrån. Han skulle kunna tänka sig att betala som andra länder t.ex. England där man betalar 100 000 sek för hela programmet.

IP 12: Att det inte fanns någon avgift var viktigt, skulle inte ha valt att komma hit med endast sina besparingar annars. Kanske hade hon inte kommit alls. För kallt här, hon väljer efter kvalitet, sedan efter klimat. Vissa kommer hit till LiU istället, de tycker inte om KTH, så rankingen är inte alltid viktig. "Det är inte säkert att rankingen motsvarar vad du vill ha" säger hon. Hennes folk tittar på mänskliga rättigheter och ranking; försöker komma in på ett topprankat universitet. Olika kategorier av studenter; visa åker för att studera andra vill ha jobbmöjligheter (de åker främst till engelsktalande länder). "Sverige är inte känt för så många människor". Folk känner till Tyskland men studenter från hennes hemland vid LiU gör reklam för universitetet för sina medstudenter i hemlandet. Hon känner en student som studerade i Australien och kunde betala sin studieavgift genom att jobba. Om man inte kan jobba för att betala av studieavgifter så åker man inte hit. Bristen av anställning är ett problem för internationella studenter i Sverige. Man försöker hitta företag på internet, men det är svårt att finna information och skapa sig en bra bild av hur det ser ut.

IP 13: Att det inte fanns någon studieavgift var viktigt för henne i hennes val av Sverige eftersom hon inte har något stipendium. Hon hade valt ett annat land om det funnits en avgift; det är svårt att hitta jobb här, både extra- och heltidsjobb, liksom en PhD-position och det är inte billigt att leva och vädret är inte behagligt.

IP 14: Att studierna var gratis var viktigt naturligtvis, han tog det med i beräkningen. Om man har en avgift kommer man överväga andra saker noggrannare; staden, jämförelse mellan länder (som Sverige, Canada och Australien). Industrin i landet han åker till blir en

annan viktigare punkt. Om den industri hans studier är inriktad mot är stor i landet kommer han ta in det i beräkningen när han väljer. Prioriteringar förändras helt enkelt.

IP 15: Att studierna har varit gratis har varit en viktig faktor. I USA är utgifterna mycket stora och det har jämförelsevis varit billigare här; ungefär hälften så dyrt allt som allt. Standarden är densamma, hennes vänner berättade om attityden hos människorna här. Om det finns en avgift hamnar alla länder på samma nivå; då bestämmer kvaliteten på studierna och attityden hos folken större roll. Många väljer Storbritannien då det är lättare att få jobb där på grund av språket.

IP 16: Att det inte fanns några avgifter var en av de största anledningarna att komma hit. Om andra länder ger kurser på engelska skulle han överväga de länderna med. Men det är svårt att föreställa sig ett "om"-scenario; han föreställde sig inte andra länder när han valde (Sverige var det enda landet med ingen studieavgift och program på engelska). I Tyskland måste man kunna tyska och det ville han inte lära sig.

IP 17: Att det var avgiftsfritt var mycket viktigt, hon hade valt ett annat land annars, det här är inte ett engelsktalande land även om alla är bra på engelska. Då hade hon funderat på USA, Kanada och Australien. Hon tror att den kommande avgiften kommer att påverka många människor. Sverige är inte så populärt om man jämför med USA och Storbritannien t.ex. då folk inte känner till Sverige. Hon har introducerat svensk kultur för en massa människor i hennes hemland. Svenskar känner att de inte måste sälja sig själva men de borde göra mycket mer reklam. Hennes hemland är en stor marknad, om man kan attrahera folk att komma, om så bara på besök och på semester är det bra. Men hon ångrar inte att hon kom hit. Hennes folk får mer pengar och kan resa mer, det vore ett bra tillskott till ekonomin att locka fler av dem hit.

IP 18: Att det var avgiftsfritt var mycket viktigt, han hade åkt till Storbritannien annars, det är ett engelsktalande land med en stor grupp från hans hemland. Samt att han har familj där.

IP 19: Hon hade valt ett annat land om det fanns en avgift mest på grund av vädret. Men hon är inte säker, om hon faktiskt åkte någon annanstans kanske hon skulle ändra sig. Livsomkostnaden i Sverige är dyr, både studieavgift och livsomkostnaden blir för mycket. I t.ex. Tyskland är boende och mat mycket billigare.

IP 20: Om det hade varit en avgift hade hon möjligen valt ett annat land. Hon hade inte så mycket insikt då, hon hade en sämre bild av att komma hit än vad som motsvarades av verkligheten. Det är en vanlig känsla, andra studenter känner som hon. Såklart universitetet är bra och rankingen är hög; men den starkast bidragande orsaken att komma hit är avsaknaden av studieavgift. De flesta har inte råd med en avgift och levnadsomkostnaden. I hennes hemland vet de om universitetet men de vet inget om samhället, man hör bara mycket, att det är kallt och att folk är si och så. Att ge en verklig bild av livet här vore bra, på internet med filmer som visar hur det ser ut i staden, hur det ser ut på campus, i studentkorridorerna i Ryd, på fester, föreläsningar och labbar, hur byggnaderna ser ut, grupparbeten, presentationer... Att ta en video vore det bästa sättet att förmedla mycket "En film, till skillnad från ett foto, är något som händer nu". Visa hela studiesystemet, hur saker fungerar. Det är ett värde.

1.10 Extrajobb

IP 1: Han har inte försökt skaffa något extrajobb under sin vistelse här, han vill fokusera på studierna som tar all hans tid. I Halmstad hade han tid att jobba så där gjorde han det.

IP 2: Han ville skaffa ett extrajobb men har inte varit framgångsrik med detta då de flesta jobb kräver att man pratar svenska.

IP 3: Han har inte varit intresserad av att skaffa ett jobb och har då inte gjort det.

IP 4: Han har själv inte varit intresserad av ett extrajobb ännu, kanske senare. Men han har vänner som har letat men ej hittat nåt.

IP 5: Hon ville ansöka om ett extrajobb men hon måste lyssna på sina föräldrar, hon har många skyldigheter. Mestadels studerar hon men hon kommer kanske försöka nästa år.

IP 6: Han har inte tänkt på att ansöka om ett extrajobb, han kom för att lära. Många gör ex-jobb, arbetar som labbassistenter. I USA har man chansen att skaffa ett på eller utanför universitetscampuset. Här finns inte den möjligheten. Han tycker att man ska fokusera på studierna. Han säger att många studenter stryker Sverige som alternativ på grund av att de inte kan jobba här samtidigt som de studerar. Språket är ett annat problem.

IP 7: Han har velat ansöka om ett jobb här men studenter har dålig chans att få något. Han har ej ansökt, kanske till sommaren. Men möjligheterna är små.

IP 8: Hon ville hitta ett extrajobb men har inte lyckats.

IP 9: Det är svårt att hitta ett jobb här; det är lättare i andra europeiska länder. Han har inte försökt att skaffa ett jobb, han har inte tid då han tagit extra kurser.

IP 10: Han har inte försökt att få ett extrajobb, andra har och har inte lyckats. Det finns många problem här; t.ex. har Saab ett säkerhetsgodkännande. Det finns ingen annan trovärdig industri i Linköping och det är det folk vill ha. Han har en vän i Tyskland som studerar vid universitetet i Aachen. De flesta där jobbar deltid med forskning i små delar av projekt. Han har inte sett många som söker extraarbetare. Kanske kommer han söka efter en avhandling eller sommarjobb.

IP 11: Han försökte ansöka om ett deltidsjobb men har inte varit framgångsrik så här långt. Det finns få jobbmöjligheter här, det är inte en stor stad och det finns många studenter. Det är en bättre plats att studera på.

IP 12: De flesta försöker hitta ett deltidsjobb, hon känner folk som fått ett sådant jobb, som tidningsutdelare. Att inte kunna språket sätter upp barriärer. Hon har inte försökt hitta ett deltidsjobb, hon hade sparat pengar och Linköping är billigare än Stockholm. Hon försökte dock hitta sommarjobb 2008 men det var försent att söka när hon insåg att hon ville det. Jordgubbsplockning var något hon övervägde med hon hörde att det gav ryggont. De studenter som kommer hit frågar henne var man kan söka sommarjobb. Folk är redo att göra vilket jobb som helst.

IP 13: Hon har ansökt om ett extrajobb från Academic Work, formulären är på engelska men alla erbjudanden är på svenska. Verkar vara till för svenska studenter. Hon ansökte också om sommarjobb i England men insåg att det skulle kosta mer att åka dit och bo än vad hon skulle tjäna. Som extrajobb skulle vilket jobb som helst duga, det är en erfarenhet, ett studentjobb. Hon känner få studenter som har extrajobb. Inom reklam finns jobb men situationen för dem är inte bra; en vän bröt benet på jobbet. Det är lite som en svart marknad, inga försäkringar. Hon gillar inte jobb om det inte är vitt. Man borde informera mer om rättigheter hos arbetarna, speciellt inom reklamutdelningen där det främst är utländska studenter. Man känner inte till de sociala rättigheterna.

IP 14: Han har inte velat ansöka om ett extrajobb under studierna, han har många uppgifter som han måste fokusera på. Det är heller inte lätt att hitta ett deltidsjobb, han hörde dock om en kille som fick ett deltidsjobb (italienare i hans korridor).

IP 15: Hon ansökte om sommarjobb hos Spectra, sa att hon var internationell student i ansökan och fick tillbaka ett svar på svenska.

IP17: Vissa studenter får extrajobb här, enkla jobb i restauranger. Hon funderade själv inte på att skaffa ett extrajobb, en del jobb tar mycket tid och man tjänar inte mycket. Hon studerar hellre och reser; hon behöver inte pengarna. Hade hon kunnat svenska hade hon ansökt om ett extrajobb.

IP 18: Han försökte få ett extrajobb men lyckades inte. Han känner en äldre student från hans hemland som fick ett extrajobb på McDonalds, tidningsjobb etc. Vilket jobb som helst skulle funka för honom. Han vill inte att föräldrarna ska spendera pengar på honom varje månad, det är dags för honom att leverera.

IP 19: Hon har inte sökt något extrajobb men vet folk som har det. De har fått något där de inte blir betalda i början utan efter en månad eller så. En vän jobbar t.ex. på posten.

IP 20: Första året tänkte hon på det men det är svårt att hitta om man inte kan språket. Hon insåg även att hon hade mycket att göra inom studierna, hon hade behövt sakta ner och klara av programmet på längre tid då. Så studierna prioriterades. Hon känner några som har jobb på caféer och barer, de fick lära sig lite svenska.